

vele infirmari, 22. q. 30. 2. c.
5 David comedens panes
sanctos cum sociis escutatur,
propter necessitatem famis, 3.
q. 40. 4. ad 2.

1 Communicatio duplex, sci-
licet naturalis, id est rei ad
rem, vel ad denarios, perti-
nens ad economos vel poli-
ticos; alia propter lucrum
pertinens ad negotiatorum, 22.
q. 77. 4. o.

2 Duplex, scilicet involun-
taria, ut in documentis; &
voluntaria, ut in contractibus,
22. q. 61. 3. o.

3 Communicatio sicut est in
beneficiis, rependendo gra-
tiam, sicut & in offenditis, punien-
do, 3. q. 85. 3. ad 3.

1 Quae sunt unius generis,
possunt comparari rei, qua-
non est in genere, scilicet Deo,
non autem rei, qua est in alio
genere, 1. q. 4. 3. ad 2. item q. 6.
2. ad 3.

2 Comparatio duplex, scili-
cet aboluta, & respectiva, 22.
q. 188. 6. c. princ.

3 Äequalitas & similitudi-
nis, 22. q. 105. 2. ad 1.

Complacatio peccati venia-
lis non est peccatum morta-
le, nisi ponatur in eo finis,
id est supra Deum, & in con-
temptum Dei, 12. quæst. 88.
2. 3. 4. c.

1 Omne compositum est po-
sterius suis componentibus.
Et haber causam, & astum &
potentiam, 1. q. 3. 7. c.

2 Omne compositum ex ma-
teria & forma est compositum
ex quo est, & quod est, 1. q. 50.
2. ad 3.

3 Apud nos composita sunt
mehorum simplicibus, non au-
tem in Deo, 1. q. 3. 7. ad 3.

4 Omne compositum est ali-
quid, quod non convenit ali-
cui partione eius, & in eo est
aliquid quod non est ipsum,
1. q. 3. 7. c.

1 Comprehendere proprie-
tatem attingere rem secundum
omnem modum, & omnia
rationem, qua cognoscibilis
est, 1. q. 12. 7. o. item q. 14. 3. o.
item 12. q. 4. 3. ad 2. & 22. q. 28.
3. ad 3.

2 Comprehensio non est alia

operatio a visione, sed est ha-
bitudo ad finem habitum, cu-
jus objectum est visio, vel res
visa, 12. q. 4. 3. ad 3.

3 De ratione comprehen-
sionis sunt duo, sc. continere fines
rei, & nihil ejus esse extra. Se-
cundum convenient infinito, non
autem primum, 1. q. 14. 3. ad 2.

4 Comprehensive dicitur, scilicet attin-
genter vel tentio Dei, & ap-
prehensione adiquata Dei. Pri-
ma convenient omnibus beatis,
non autem secunda, 1. q. 12. 7.
ad 1. item 12. q. 4. 3. ad 1.

5 Deus perfeccissime com-
prehendit seipsum, 1. q. 14. 3. o.
& q. 62. 9. c. & 12. q. 3. 8. ad 2.

6 Nullus intellectus crea-
tus comprehendere potest ef-
fentiam Dei, 1. q. 12. ad 1. & 7.
o. & 8. c. & q. 56. 3. ad 1. & ad 2.
& q. 75. 5. ad 2. & q. 62. 9. c. &
q. 86. 2. ad 1. & q. 107. 3. c. &
12. q. 4. 3. ad 1. & q. 93. 2. ad 2. &
& q. 102. 4. ad 6. & 3. q. 10. 1. o. &
3. ad 1.

7 Comprehensio pertinet ad
voluntatem, sicut & delectatio,
quia eidem est habere ali-
quid, & quiete in eo, 12.
q. 4. 3. ad 2.

8 Christus fuit simul viator
& comprehensio, 1. q. 113. 4.
ad 1. & 22. q. 18. 2. ad 1. & q. 174.
5. ad 3. & q. 175. 4. ad 2. & 3. q. 7.
5. c. & 3. ad 1. & q. 8. 2. ad 2.
& q. 11. 1. ad 2. & 2. ad 1. & q. 15.
10. q. 18. 5. ad 3. & q. 19. 3. ad 2.
& q. 30. 2. ad 1.

1 Commune duplex, sc. se-
cundum rem, & secundum
rationem. Primum est in di-
vinum tantum, secundum in
omni natura, 1. quæst. 9. 4.
ad 3.

2 Triplex, sc. univocum,
equivocum, & analogum, 1.
q. 13. 10. c.

3 Commune absolutum est
prins secundum intellectum
proprio, commune respecti-
vum & divinum est posterius
proprio, 1. q. 33. 3. ad 1. & 6. 3. q.
7. 13. ad 3.

4 Quanto aliquid est com-
munius, tanto est prius via
generationis, 1. q. 20. 1. c. & q.
85. 3. ad 1.

5 Commune semper est prius
pro-

proprio eiusdem generis, non
autem si sunt diversorum ge-
nerum, 3. q. 7. 13. ad 3.

6 Communius prædicatione
est imperfectius minus com-
muni, sed communius cau-
litate est nobilior, 12. q. 90.
2. ad 2.

7 Bonum commune est me-
lius bono privato eiusdem ge-
neris, non autem semper, si
sunt diversorum generum, 22.
q. 152. 4. ad 3.

8 Habitus operationem ta-
bus, q. 34. 2. ad 3.

9 Habitus uerbi liberi arbit-
rii, 3. q. 34. 2. o.

10 Habitus plenitudinem gra-
tis, & cognitionis, 3. q. 7. 3. 4.
c. & q. 34. 1. ad 2. & q. 69. 3. c. &
q. 72. 1. ad 4.

11 Habitus maiorem gratiam
omnibus comprehensoribus,
3. q. 34. 4. corp.

12 Meruit, & in eo plene
comprehensor fuit, 12. q. 5. 7.
ad 2. item 3. q. 7. 3. 4. 12. c. &
q. 34. 3. 4. o. & q. 45. 1. c. & q. 48.
1. ad 2. & qu. 49. 6. ad 3. item
q. 54. 2. c.

13 Christus gloriam immor-
talitatis suæ, quam in primo
infanti sui conceptionis me-
rit, potuit etiam mereri per
actus sequentes, non ut magis
estet eus, sed ut pluribus can-
dis debeat ei, 3. q. 34. 3. ad 3.
item q. 49. 6. ad 2. & q. 59. 1. c.

14 Conceptus est miraculose
ex perpetua virgine, non ex
virilli semine, 3. q. 28. o. & q.
31. 1. ad 3. & 5. o. & ad 1. & que-
34. 1. ad 2. item q. 35. 6. c.

15 Conceptio Christi cum
dicitur sive facta ex muliere,
sicut glossa dicit, mulierem pro
foemina posuit scriptura, more
locutionis Hebraeorum. Ufus
enim Hebraeorum dicit mulie-
res, non virginitate corrupras,
sed feminas, 3. q. 28. 1. ad 3.

16 Beata Virgo habuit fidem
de conceptione Christi, 3. q. 30.
2. c. ad 2.

17 Se habuit a fine in pre-
paratione materie, non autem
in conceptione Christi, 3. q. 2.
4. o. & q. 33. 4. ad 2.

18 Fuit concepsa ex femine
viri, ideo fuit in Adam, & in
aliis patribus, secundum ratio-
nem feminalem, 3. q. 27. 2. ad
4. & q. 31. 6. ad 2. item 8. ad 2.

19 Fuit

instanti, 3. q. 64. ad 1. & q. 33.

1. 2. 3. o. & q. 36. 4. c.

6 Christus in primo instanti
sua conceptionis fuit perfe-
ctus secundum animam, & fi-
garum corporis, non autem
secundum quantitatem, 3. q. 33.
2. o.

7 Fuit sanctificatus quoad
animam, & quoad corpus, 3. q.
34. 1. o. item 2. ad 2. item 3. c.

8 Habitus operationem ta-
bus, q. 34. 2. ad 3.

9 Habitus uerbi liberi arbit-
rii, 3. q. 34. 2. o.

10 Habitus plenitudinem gra-
tis, & cognitionis, 3. q. 7. 3. 4.
c. & q. 34. 1. ad 2. & q. 69. 3. c. &
q. 72. 1. ad 4.

11 Habitus maiorem gratiam
omnibus comprehensoribus,
3. q. 34. 4. corp.

12 Meruit, & in eo plene
comprehensor fuit, 12. q. 5. 7.
ad 2. item 3. q. 7. 3. 4. 12. c. &
q. 34. 3. 4. o. & q. 45. 1. c. & q. 48.
1. ad 2. & qu. 49. 6. ad 3. item
q. 54. 2. c.

13 Christus gloriam immor-
talitatis suæ, quam in primo
infanti sui conceptionis me-
rit, potuit etiam mereri per
actus sequentes, non ut magis
estet eus, sed ut pluribus can-
dis debeat ei, 3. q. 34. 3. ad 3.
item q. 49. 6. ad 2. & q. 59. 1. c.

14 Conceptus est miraculose
ex perpetua virgine, non ex
virilli semine, 3. q. 28. o. & q.
31. 1. ad 3. & 5. o. & ad 1. & que-
34. 1. ad 2. item q. 35. 6. c.

15 Conceptio Christi cum
dicitur sive facta ex muliere,
sicut glossa dicit, mulierem pro
foemina posuit scriptura, more
locutionis Hebraeorum. Ufus
enim Hebraeorum dicit mulie-
res, non virginitate corrupras,
sed feminas, 3. q. 28. 1. ad 3.

16 Beata Virgo habuit fidem
de conceptione Christi, 3. q. 30.
2. c. ad 2.

17 Se habuit a fine in pre-
paratione materie, non autem
in conceptione Christi, 3. q. 2.
4. o. & q. 33. 4. ad 2.

18 Fuit concepsa ex femine
viri, ideo fuit in Adam, & in
aliis patribus, secundum ratio-
nem feminalem, 3. q. 27. 2. ad
4. & q. 31. 6. ad 2. item 8. ad 2.

19 Fuit

19 Fuit conceptio in peccato originali, 12. q. 81. 4. o. & 3. q. 44. 3. ad 1. & q. 27. 1. ad 3. & 2. c. ad 2. & ad 4. & q. 31. 1. ad 3. & 6. ad 2. & 7. ad 2. & 8. c. ad 2.

20 Featum conceptionis Beatae Mariae sit in quibusdam ecclesiis, pro sanctificatione eius, 3. q. 27. 2. ad 3

21 Licer Romana ecclesia non celebret conceptionem beatæ Virginis, tolerat tamen confuetudinem quareundam ecclesiarum celebrantium illud festum. Ideo non est totaliter reprobada. Nec per hoc datur intelligi, quod in sua conceptione fuerit sancta. Sed quia quando sanctificata sit, ignoratur, id est featum sanctificationis eius, potius quam conceptionis, in dicta conceptione eius, 3. q. 27. 2. ad 3

Significare conceperis suos est homini naturale, sed determinatio signorum est ad placitum humanum, 22. q. 85. 1. ad 3

22 Concilium est in quo iudices inter se conferunt de agenda, sicut quo supplicio aliquem damnum oporteat, 22. q. 158. 5. ad 3

23 Prohibitio vel sententia synodi vel concilii se extendet tantum ad personas privatas, quarum non est determinare de fide, 22. q. 1. 10. ad 2

24 Concilium solus Papa congregare potest, a quo non potest appellari ad concilium, sed e converso, 1. q. 36. 2. ad 2. item 22. q. 1. 10. b. item c. fin. item ad 2

25 Conclusio inquisitionis praetexta est duplex, scilicet sententia vel judicium in ratione, vel electio in voluntate, 1. q. 23. 3. ad 2. item 12. q. 13. 7. ad 2. item 3. c. item q. 76. 1. c.

26 Conclusio tunc solum sequitur ex principio, quando fine illa principium non potest esse verum, 12. q. 13. 6. ad 2

27 Conclusio syllogismi operativi est singularis. Id est non concluditur, nisi mediante propositione singulari, 1. q. 81. x. ad 2. item 12. q. 76. 1. c. item 22. q. 49. 2. ad 2

28 Concordia duplicitate au-

fertur per discordiam, scilicet per se, id est scienter, & per accidens, id est prater intentionem, 22. q. 37. 1. c.

29 Concordia res crescent, discordia vero dilabuntur, 22. q. 37. 2. ad 3

30 Concubinatus, & quilibet coitus extra matrimonium est contra legem naturae, & est peccatum mortale, 22. quæst. 159. 2. o.

31 Habere plures uxores est contra legem naturae, quantum attinet & ad communicationem operum inter virum & uxorem, & ad similitudinem coniunctionis Christi & Ecclesie cum conjugio. Quantum vero spectat ad prolis procreationem & educationem, pluralitas uxorum non est contra ius naturæ, suppl. q. 65. 1. o.

32 Polygamia olim fuit licita antiquis patribus & aliis, propter finem prolis multiplicanda ad cultum Dei, nunc vero prohibetur, quia ille finis, ceteraque circumstantiae cessarunt, suppl. q. 65. 2. c.

33 Cum præciosus finis appetenda concubinae sit coitus, illam habere est contra legem naturæ, illius enim finis legi naturali adversatur, suppl. q. 65. 3. corp.

34 Simplex fornicatio etiam ratione sui est peccatum mortale, quod tollit debitum ordinacionem parentis ad liberos, ad quod debet maxime sperare coitus, suppl. q. 65. 4. o.

35 Nunquam licuit concubinaria habere, eriam ex dispensatione, nisi matrimonio juntam, est enim contra legem naturæ, cum non sit convenientis actus ad bonum prolis, suppl. q. 65. 4. o.

36 Concupiscentia est appetitus delectationis, sensitivæ. Et est subiectus in appetitu sensitivo. Et est ramentum in concupisibili, 12. q. 30. 1. o. item q. 32. 3. ad 3

37 Est passio distincta ab aliis passionibus concupisibili, scilicet amore & delectatione, quia est de bono sensibili absentia, 12. q. 30. 2. o.

3 Passio opposita concupiscentia est innominata, ideo timor ponitur pro ea, 12. q. 30. 2. ad 3

4 Concupiscentiarum aliquæ bonæ sunt, & aliquæ malæ, 12. q. 34. 1. c. fin.

5 Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono convenienti secundum naturam animalis; & non naturalis, id est secundum apprehensionem. Prima convenit omni animali, secunda vero foli homini, 12. q. 30. 3. o. & 31. 3. o. & 41. 3. corp. & q. 77. 5. c. item 22. q. 117. 5. ad 2

6 Naturalis est finita in actu, & infinita tantum in potentia, non naturalis autem est infinita actu. Et concupiscentia finis est finita, sed eorum quæ sunt ad finem, est finita, 12. q. 30. 4. o.

7 Dupliciter est naturalis, scilicet secundum genus, & secundum speciem, 22. q. 142. 2. ad 2

8 Est naturalis homini, tantum ut recta secundum rationem, 12. q. 81. 3. ad 1. item q. 82. 3. ad 1. & q. 15. 2. c. & q. 21. 1. c. ad 1. & q. 26. 1. c. fin. & q. 30. 2. c. & 22. q. 128. ad 1. & q. 139. 1. ad 1

9 Denominator a concupiscentia, quia inter omnes passiones ejus est notior & sensibilior, non autem prior, 12. q. 25. 2. ad 1. & q. 82. 3. ad 2

10 Irascibilis est propugnatrix concupisibilis, 1. q. 81. 2. corp. & 12. q. 21. 1. ad 1. & 22. q. 50. 4. c. & q. 102. 2. c.

11 Motus concupisibilis in appetendo est velocior motu irascibili, sed in exequendo est e converso, 22. q. 156. 4. c.

12 Motus concupisibilis ut hominis, est contra naturam & pœnam, si fit contra rationem, non autem secundum genus, 12. q. 82. 3. ad 1. item q. 85. 3. ad 3. item q. 94. 2. ad 2. item 4. ad 3

13 Non ligat totaliter rationem, 22. q. 150. 4. ad 3

14 Dicitur esse sine ratione, non quidem quia totaliter afferit judicium rationis, sed quia in nullo procedit secundum judicium rationis, nisi sit tanta quod faciat insanire, tunc enim ligat totaliter rationem, 22. q. 150. 4. ad 3. item q. 156. 4. ad 2. item q. 157. 3. ad 3. item q. 175. 2. ad 2

15 Debilitas concupiscentia ex charitate vel temperantia auget meritum, sed ex prornitate, vel commoditate diminit, 22. q. 155. 4. ad 2

16 Concupiscentia accensa minuit iram, & e converso, 1. q. 81. 2. c.

17 Intemperantia & concupiscentia tripliciter sunt pueriles, non quia sint in pueris, sed quia assimilantur eis, scilicet appetendo turpia, id est contra rationem, crescendo, & refranendo, 22. q. 142. 2. o. item q. 151. 2. ad 2

18 Naturalis est finita in actu, secundum sensum absolute, sed irascibilis, ut est arduum, 1. quæst. 59. 4. ad 3. & q. 81. 2. o. & q. 82. 4. corp. & 12. q. 23. 2. o. & 2. c. & q. 21. 1. c. ad 1. & q. 26. 1. c. fin. & q. 30. 2. c. & 22. q. 128. ad 1. & q. 139. 1. ad 1

19 Dupliciter est naturalis, scilicet secundum genus, & secundum speciem, 22. q. 142. 2. ad 2

20 Est naturalis homini, tantum ut recta secundum rationem, 12. q. 81. 3. ad 1. item q. 82. 3. ad 2

21 Irascibilis est propugnatrix concupisibilis, 1. q. 81. 2. corp. & 12. q. 21. 1. ad 1. & 22. q. 50. 4. c. & q. 102. 2. c.

22 Motus concupisibilis in appetendo est velocior motu irascibili, sed in exequendo est e converso, 22. q. 156. 4. c.

23 Motus concupisibilis ut hominis, est contra naturam & pœnam, si fit contra rationem, non autem secundum genus, 12. q. 82. 3. ad 1. item q. 85. 3. ad 3. item q. 94. 2. ad 2. item 4. ad 3

24 Omnia mala pertinent ad concupisibilem, sicut ad primam radicem, non autem sicut ad proximum principium, 12. q. 82. 3. ad 3

25 Omnis motus concupisibilis causatus ex apprehensione, non semper est peccatum, non autem si fit ex qualitate organi, 12. q. 157. 7. o.

26 Peccata concupisibili sunt turpiora, & minus graviora peccatis irascibili, 12. q. 73. 5. ad 3. item 22. q. 42. 2. 3. 4. q. item q. 156. 4. corp.

27 Condemnatus iuste ad mortem potest fugere, non au-

tem se defendere. Si vero iniuste, potest utrumque, si non sit scandalum, 22. q. 69. 4. c.

1 Conditionaliter, cuus antecedens & consequens sunt impossibilia, potest esse vera, ut si dicatur: Si homo est affinis, haber quatuor pedes, 1. q. 25. 3. ad 2. item q. 44. 1. ad 2.

1 Confessio triplex, scilicet actus exterior fidei vel iustitia; actus fratris, sc. gratiarum agio & laudatio Dei; & actus penitentiae, sc. confessio peccatorum, 2. q. 9. 3. 1. o. item q. 1. 2. 1. ad 2.

2 Confiteri fides in periculo mortis non est tancam fidei, sed indiger auxilio virtutis fortitudinis, & gratia sacramentalis confirmationis, 22. q. 3. 1. ad 2.

3 Actus omnium virtutum sunt a fide formata imperativa, sed confessio fidei elicitive, 22. q. 3. 1. ad 3.

4 Confessio fidei est de necessitate salutis tunc solum, quando pericitur honor Dei, vel utilitas proximi, 22. q. 3. 2. o.

5 Blasphemia opponitur confessioni fidei, 22. q. 13. 1. o. item 2. ad 2 & 3. c.

6 Confessio peccatorum duplex, scilicet interior Deo, & exterior sacerdoti, 3. q. 68. 6. c. ad 2.

7 Praesupponit astutalem contritionem delentem culpam, ideo directe ordinatur ad distinctionem postea, 3. q. 87. 1. c.

8 Quilibet tenetur confiteri de peccato mortali, cum proposito non peccandi, & tenetur confiteri peccatum suum, quod dubitat esse mortale, & causas vel occasiones sufficientes peccati mortalis, sive circumstantias aggravantes in infinitum, 3. q. 87. 1. ad 1.

9 Quilibet tenerunt confiteri numerum suorum peccatorum sicut potest, quia peccatum in specie non est unum peccatum numero, sed multa. Contritus etiam est in conspectu Dei, qui uno intuitu omnia videt. Sed confessio sit homini, cui significat oportet omnia exponi. Et praterea oportet de omni

C O
peccato mortali quod memoria occurrit, singulariter do-
lere, 3. q. 87. 1. c.

10 Non confitens aliquod peccatum, propter ignorantiam facti, aut quia oblitus est, excusat a factione: non autem si propter ignorantiam juris, 22. q. 53. 2. ad 2.

11 Concedit ei praefatis a iure, quod possint sibi eligere confessores, quia praefati habent dispensare sacramenta, & interior perfectio ad hoc requiritur, quod aliquis digne huiusmodi auctus exerceat, qui etiam confessores quantum ad hoc sunt eius superiores, 22. q. 184. 6. c.

12 Sacerdos in nullo caso debet revelare confessionem, 22. q. 70. 1. ad 2.

13 De quolibet confessore dicitur: Non efi inventus simili illi, 22. q. 66. 2. ad 2.

14 Sacramentalis confessio est de necessitate salutis eius qui in peccatum actualre vel mortale cecidit, suppl. q. 6. 1. o.

15 Confessio que necessitate sacramentaliter habet, non de jure naturali est, sed de divino, suppl. q. 6. 2. o.

16 Quanquam peccatores tam in divino iure ad confessio- nem teneantur, ex vi tamen positivi juris omnes Christi fidèles ad eam, semel factem in anno, teneantur, suppl. q. 6. 2. o.

17 Ad hoc quod sit idonea confessio requiritur quod os cordi concordet, ut solum hoc os accuter, quod confessio entia tenet, suppl. 6. 4. o.

18 Quanquam statim omnes de suis dolere peccatis teneantur, de necessitate tamen salutis non est, ut statim peccata sua confiteantur, sed habita copia confessoris, & statutis ab ecclesia pro penitentia temporibus, sup. q. 6. 6. o.

19 Sicut Papa non potest dispensare ut aliquis sine baptismo salvetur, ita nec quod salvetur sine confessione, sup. q. 6. 6. o.

20 Confessio est, per quam latens morbus spe venia aperitur, suppl. q. 7. 1. o.

21 Cum per confessionem ali-

C O
aliquis ore confiteatur quod corde tenet, confessio bonum est ex genere, & est actus virtutis, sed tamen potest male fieri, nisi alius debitis circumstantiis velletur, sup. q. 7. 2. o.

22 Confessio est actus virtutis presentiencia elicitus, quamvis secundum alias rationes ad multas virtutes pertinere possit, suppl. q. 7. 3. o.

23 Cum solus sacerdos minister sit sacramenti penitentiae, solet sacerdoti facienda est sacramentalis confessio, suppl. q. 9. 1. o.

24 In necessitate etiam laicus vicem sacerdotis supplet, ut ei confessio fieri possit, suppl. q. 8. 2. o.

25 Confessio laico facta sacramentale quoddam est, quamvis non sit perfectum sacramentum, & ex charitate procedens, & talibus nam in peccatum veniale remitti, sicut per functionem pectoris, & aquam benedictionis, suppl. q. 8. 3. o.

26 Non modo sacerdoti, sed proprio sacerdoti, qui impetrandi jurisdictionem, & potest in habet, confiteri peccata necessaria est, suppl. q. 8. 4. o.

27 Potest aliquis ex privilegio, vel superioris mandato, alii quam proprio sacerdoti sua peccata confiteri, & ab illo absolviri, suppl. q. 8. 5. o.

28 Cum necessitas legem non habeat, in necessitate articulo quilibet sacerdos a quibuscunque peccatis, etiam habet communicatione quilibet absolvere potest, suppl. q. 8. 6. o.

29 Secundum quantitatem caloris tametsi taxanda sit satisfactionis poena, quia ram vena in peccatorum remedio injunguntur, non solum secundum culpa quantitatem, sed etiam secundum conditionem personarum taxanda sunt, suppl. q. 8. 7. o.

30 Confessio ut est pars sacra- menti peccat, qui confessio-

menti revelat, suppl. q. 11. 1. o.

31 De necessitate confessio- nis est, quod homo omnia peccata confiteatur, quia in memoria habet; quod si non faciat, non est confessio, sed confessionis simulatio, suppl. q. 9. 2. o.

32 Proprio ore peccatorum confessio facienda est, nisi na- turae ad hoc aliquod impedimentum adhucit, sup. q. 9. 3. o.

33 Sit simplex, humilis confessio, pura, fidelis, Atque frequens, nota, discreta, libens, veracula, Integra, secreta, lachry- mabilis, accelerata.

34 Foris, & accusans, & fit parere para, suppl. qu.

35 Confessio liberat hominem a culpa, sicut & baptis- mus, suppl. q. 10. 1. o.

36 Absolvit hominem aliquo modo a pena, secundum maiorem, vel minorem con- tentis dispositionem, suppl. q. 10. 2. o.

37 Januas paradisi aperi- citur, quod a culpa, & poena reatu absolvit, suppl. q. 10. 1. o.

38 Spem salutis tribuit, quod per eam homo se clavibus eccliesie subicit, suppl. q. 10. 4. o.

39 Per confessio- nem generalem delenter peccata mortalia oblita, si vero peccatum mortale memoria teneat quis, confessione speciali est opus, suppl. q. 10. 5. o.

40 Tanquam violator sacra- menti peccat, qui confessio-

menti revelat, suppl. q. 11. 1. o.

41 Sigillum confessio- nis, ut Dei ministerio, ita si ecclesiastico, cui propter necessitatem confessio- nem audire contingit, comperere dicitur peccata ce- late, suppl. q. 11. 3. o.

42 Cum confessio efficeri possit, ut sacerdos sciat illud ut homo, quod sciebat ut Deus, dom detegenda confes- sionis facultatem tribuit, si

illam revelet, non violat si-
gillum confessionis, sed citra
scandalum id fieri debet, sup.
q. 11. 3. c.

43 Si immineat necessitas,
potest confessor prodere, que-
libi in confessione dicta fue-
runt, modo ante, aut post
confessionem ea rescriverit,
ita tamen, ut ea dicat ut
homo, non ut Deus, suppl.
q. 11. 5. o.

1 Confirmation est sacramen-
tum, 3. q. 65. 1. c. item q. 72.
4. o.

2 Nobilis sacramentum ba-
ptismo, quod ministerium, &
gratiam, & simpliciter, sed
quoad remissionem peccato-
rum est & converto, 3. q. 72.
11. ad 2.

3 Chrisma, id est oleum
olivarum cum balsamo, est
propria materia eius, 3. qu.
72. 2. o. & q. 84. 1. ad 1.

4 Habet determinatam for-
matum, scilicet Confingo te si no-
crucis, & confirmo te christi-
mate salutis, in nomine Patris,
& Fili, & Spiritus sancti,
Amen, 2. q. 72. 4. o. & q. 84. 3. c.

5 Est spirituale augmentum
promovens hominem in spiri-
tualem etatem perfectam, 3.
q. 72. 1. 5. 6. c. & 7. ad 2. & 8.
10. c. & 11. ad 2. & q. 73. 1. c.
& q. 84. 1. c.

6 Non est de necessitate fa-
litis, sed est sacramentum ne-
cessitatis quod bene esse spi-
ritualis vita. Et tamen con-
temptus hujus sacramenti est
pericolosus, 3. q. 65. 4. c.

7 Fuit immediate instituta
a Christo, quando imposuit
manus super pueros, non ex-
hibendo, sed promittendo, 3.
q. 72. 1. ad 1.

8 Conferunt tantum ab epis-
copis, 3. q. 65. 3. ad 2. & q. 72.
4. ad 3. & 11. o. & 12. ad 1.

9 Confer potest a simili-
ci sacerdote ex commissione
filius Papæ, non autem a
diacono, 3. q. 72. 11. ad 1.

10 Confirmans, & confir-
mandus debent esse in gratia.
Et debent esse confessi, & je-
nuni de consilio, non autem de
præcepto, 3. q. 72. 7. ad 1.
8. ad 1.

11 Confirmandas debet te-
nere ab alio confirmato cu-
muscumque etatis, vel sexus,
3. q. 72. 10. o.

12 Confirmatio debet dari
cuilibet baptizato cumuscumque
etatis, sexus, & conditionis
eriam morienti, 3. q. 72. 8. o.

13 Datur tantum in fronte
ad liberam confessionem no-
minis Christi, & ad fortior
defendendum dignitatem ac-
ceptam, 3. q. 72. 9. o. item 15.

14 Confirmati conformantur
Christo, & configurantur ei
per signum crucis, quasi du-
ci, 3. q. 72. 1. ad 4. & 4. ad 3.
& 9. c.

15 Christus non debuit su-
mere sacramentum confirmationis,
nec ordinis, quia ab
initio ipse fuit gratia plenaria
3. q. 72. 1. ad 4. item 3. c.

16 In confirmatione confer-
tur plenitudo gratia, & Spi-
ritus sancti, 12. q. 102. 5. ad
3. & 3. q. 77. 1. o. & 2. c. ad 3.
& 4. c. & 7. o. & 11. ad 3. & q.
84. 1. ad 1. & 4. c.

17 Gratia collata in confir-
matione distinguitur a gratia
collata in baptismate, & per-
ficit eam, 3. q. 72. 7. c. ad 3.

18 Impositio manus sic in
sacramento confirmationis,

& ordinis ad significandum

copiosum effectum gratia, 3.

q. 84. 4. c. ad 2.

19 In confirmatione datur
nobis robur ad pugnam spi-
ritualem, 3. q. 65. 1. c. ad 4.
q. 72. 1. 2. c. & 4. c. & 5. o.
& 6. ad 3. item 7. c. & 9. c.
ad 1. & 10. c.

20 Confirmatio perficit per

modum formæ, sed eucharis-
tia ut finis, 3. q. 72. 1. ad 1.

21 Eucharistia roboret ho-
minem in se quoad charitatem,

confirmatio vero contra alios

in pugna, quoad fidem, 3. q.

72. 9. ad 2. item q. 72. 1. ad 1.

22 Confirmatio perficit ef-
fectum penitentia, & baptis-
mi, 3. q. 72. 7. ad 2.

23 Confert excellentiam ho-
minis ad se, non autem ad
alium, sicut ordo, 3. qu. 72.
8. ad 1.

24 Facit hominem nitidum,

& fer-

12 Confirmandas debet te-
nere ab alio confirmato cu-
muscumque etatis, vel sexus,
3. q. 72. 2. ad 1.

25 Nullus consequitur effe-
ctum confirmationis sine voro
eius, 3. q. 72. 6. ad 1.

26 Existens in peccato mor-
tali, cujas conscientiam non
habet, vel cuius non est plene
contritus, dummodo non sit
fatuus, per hoc sacramentum
consequitur remissionem pec-
catorum, 3. q. 72. 9. o. item 15.

27 Quidam ad prædicatio-
nem Petri acceperunt miracu-
loso effectu, huius sacramen-
ti sine sacramento, antequam
baptizarentur, 3. q. 72. 2. ad
3. item 4. ad 1 item 6. ad 1.

28 In confirmatione si plena
peccatorum remissio, 3. q.
72. 7. ad 2.

29 Confirmati habent ma-
jorem gloriam in celo, quam
non confirmati, 3. qu. 72. 8.
ad 4.

30 Non habet aliquid corre-
spondens in lege veteri, pro-
pter perfectionem eius, 2. q.
102. 5. ad 3. & 1. q. 65. 1. ad 4.
& q. 72. 1. ad 2.

31 Quoad solemnitatem da-
tur tantum in Pascha, & Pen-
tecofe, sicut baptismos, sed
quoad communem uerba datur
etiam alio tempore, 3. q. 72.
12. ad 1. item ad 2.

32 Beata Virgo per secun-
dam sanctificationem fuit sim-
pliciter confirmata in honore per
gratianam habitualem, ita quod
non posset per liberum arbitri-
um sibi in coenatione, 3.
q. 72. 5. ad 2.

33 Conjectetur bonum, id est in-
tendere bonum in dationibus
communiter pertinere ad libe-
ralitatem, 22. q. 31. 1. ad 3. i-
tem q. 117. 5. ad 3.

34 Conjecturaliter cognosci-
tur aliquid per aliquam signa,
22. q. 112. 5. c.

35 Conjecturaliter cognoscere
aliquid est cognitio imperfe-
cta, 22. q. 94. 1. o.

36 Domus sine triplici con-
junctione, scilicet viri & ux-
oris, patris & filii, domini &

serui non est perfecta, 12. q. 15.

4. c. item 22. q. 58. 7. ad 3.

37 Conjunctio masculi & fe-

minæ determinatur diversimo-
de in diversis animalibus, 12.
qu. 92. 1. 2. c. item 22. qu. 154.
2. c.

38 Consanguinitas impedit
matrimonium tripliciter, sci-
licet lege naturæ, id est com-
patre, & magis cum matre,
propter reverentiam; vel lege
divina, propter concupiscenti-
am refranoram; vel lege
canonica & civili, propter
amicitiam, 22. q. 154. 9. o.

39 Consanguinitas vinculum
est ab eodem ripite descen-
dantium carnali propagatione
contractum, suppl. q. 54. 1. c.

40 Per quosdam gradus, seu
lineas descendantium ab uno
communi principio, vel af-
fendentium ad idem, & transver-
salium consanguinitatis congrue-
designatur, suppl. qu. 54.

41 Consanguinitas quosdam ex-
iuria naturæ a matrimonio re-
pellit, & aliquos ex divino iu-
re, alios vero ex humanis legi-
bus flatutis, suppl. q. 54. 3. c.

42 Possunt ex ecclesiæ statu-
to aliqui consanguinitatis gra-
duis matrimonium impediens
ties taxari, prout est utile uni-
versitati hominum, suppl. qu.
54. 4. o.

43 Conscientia non est po-
tentia, nec habitus, sed est eti-
mata, scilicet applicatio scien-
tiae, 1. q. 79. 13. 0. item 12. q.
12. 5. b. item c.

44 Est actus synderesis, ideo
quandoque ponitur pro ea,
1. q. 79. 13. c. ad 3.

45 Dicitur spiritus corrector,
& paedagogus animæ, id est
dictamen rationis, 1. q. 79. 13.
ad 1.

46 Lex naturalis nominat
principia juris, synderesis ha-
bitum eorum, sed conscientia
applicationem legis naturalis
ad facienda, 12. q. 94. 1. o.

47 Conscientia dicitur accusa-
re vel excusare, in quantum co-
gnoscimus nos bene vel male
facte, 1. q. 97. 13. c.

48 Testificari in quantum en-
telligimus, nos aliquid fecisse
vel non, 1. q. 97. 13. c.

49 Instigare, vel ligare, in
quantum iudicamus aliquid
esse

236 C O
esse agendum, vel non, 1. q.
29. 2. 3. c

8 Conscientia errans li-

git, 22. q. 19. 5. 6. o

9 Coinquatio & munditia
sunt in conscientia, ut in co-
gnitione, non autem ut in sub-
jecto, 1. q. 79. 12. ad 2

1 Consecratio templi, alta-
ris, & vestim, & huiusmo-
di non sunt sacramenta, sed
sacramentalia, qui ordinan-
tur ad eucharistiam, 3. q. 65.
1. ad 6

2 Altare & ecclesia conse-
crantur multiplici ratione,
scilicet tum ad representan-
dum sanctificatum in quam ec-
lesia consecrata est per passio-
nem Christi, tum etiam ad si-
gnificantem sanctitatem, qua
requiritur in iis, qui sacramen-
tam altaria suscipere debent,
3. q. 82. 3. o

3 Altare quandoque sine ec-
lesia consecratur, sed non e
converso, 3. q. 83. 3. ad 2

4 Non debet consecrari sine
reliquis martyrum, 3. q. 83.

3 ad 2

5 Res inanimatae non sunt
fusceptiva gratia, sed ex con-
fessione adiunguntur quan-
dam spirituali virtutem, qua
sunt apta ad divina, 3. q. 83. 3.

ad 3. & ad 4

6 Consecratio ecclesie non

debet reiterari, nisi existat

vel polluta sanguine, vel fe-

mine, 3. q. 83. 1. ad 3

7 Ecclesia polluta sanguine,
vel ferme debet reconcilia-
ri, quia per illud peccatum

apparet ibi aliqua operatio de-
monum, 3. q. 83. 3. ad 3. item

ad 4

8 Ecclesia vel altaria du-
bia de consecratione debent
consecrari, 3. q. 83. 3. ad 3

9 Ligna ecclesia consecratae
non debent edere ad usos lai-
corum, sed monasterii, vel

comburi, 3. q. 83. 3. ad 3

10 Pallia, pallia, cathedra,
candelabria, & velum verbi
debent comburi, & cinere re-
poni honeste, propter conse-
crationes, 3. q. 83. 3. ad 3

11 Consecratio qualibet est
indebilis, manente subiecto,
22. q. 39. 3. c. & q. 88. 11. c. &

C O
3. q. 63. 5. c. & q. 76. 6. ad 2. &
q. 82. 8. c. & q. 83. 3. ad 3

12 Soli episcopi consecrante
omnia, prater eucharistiam,

3. q. 82. 1. ad 4. & 3. ad 3

13 De ritu consecrandi mi-
nistros veteris legis, 12. quast.
102. 5. ad 8

14 In consecratione Aaron,
& filiorum eius figurabatur er-
eo ecclesia, 12. q. 102. 5. ad 3

1 Confessus importat judi-
cium de eo in quo confenti-
tur, 12. q. 74. 7. c

2 Potest attribui voluntati,
& rationi, 12. q. 74. 7. ad 1

3 Confessus in actu perti-
net ad rationem superiorum,
secundum quod in ratione vo-
luntas includitur, 12. q. 15. 4.
o. item 1. q. 74. 7. ad 1

4 Electio addit supra confes-
sum relationem respectu ejus
quod minus placet, vel non
placet, & runc differunt ian-
tum ratione, 12. q. 15. 3. ad 2

5 Confessus deliberatus in
peccatum non pertinet ad con-
tempnum legis divinae, nisi re-
pugnet ei, 12. q. 74. 9. ad 3

6 Non convenit brutis, nec
aliis respectu finis, sed tantum
reflexu eorum, quae sunt ad
finem, 12. q. 15. 2. 3. o. & qu.
16. 2. c

7 Consequentia ab universalis
ad particularis non valer, nisi
mediante particulari, 22. qu.
20. 2. c

1 Conferentia in esse est in-
finita univoce prius in-
fluxi, 1. c. 9. 2. c

2 Qualibet res naturaliter
conservar se in esse, & restit
corr. invenit quantum pot-
est, 22. q. 64. 5. 7. c

3 Aliquid conservat rem di-
upliciter, scilicet per se, id est
influendo, & per accidens, id
est removendo, 1. quast. 104.
1. 2. c

4 Una creatura conservat a-
liam per se & per accidens. Et
tanto magis, quanto est alior,
& prima causa proximior, que
principi alter conservat, 1. qu.
104. 2. o

5 Omnis creatura indiget
conservari per se a Deo, sed
corruptibilis indigent conser-
vati ab eo etiam per accidens,
1. q.

C O
1. q. 104. 1. o. item 12. q. 109. 2.
ad 2. 8. c. & 9. ad 1

6 Deus conservat aliquas
creaturas in esse utroque mo-
do mediantibus aliquibus aliis
causis, 1. q. 104. 2. c

7 Dat formas omnibus, &
conservat eas, & applicat
eas ad agendum, & est finis
omnium actionum, 1. q. 105.
5. c. fin.

8 Eadem virtute, & eadem
operatione producit rem &
conservat, 1. q. 105. 1. ad 4

9 Nulli creaturae communi-
cari potest, ut conservetur in
esse, sine Deo, 1. q. 14. 1. ad
2. & 2. ad 2

10 solus Deus conservat
res, ne in nihilum decadant,
3. q. 13. 2. corp.

11 In his qua pertinent ad
conservationem naturae, magis
tenemur parentibus, a
quibus naturam accepimus,
quam alius, & consequenter
consanguineis, sed in aliis
beneficiis potest esse & conver-
so, 22. q. 31. 3. o

12 Consideratio importat a-
sum intellectus intuitus ve-
ritatem. Et pertinet maxime
ad iudicium, 12. quast. 53.
4. c

2 Qualibet res potest qua-
drupliciter considerari, sc. ut
ens, ut una, secundum vir-
tutem, & respectu aliorum,
1. q. 39. 8. c

3 Consilium est ipsa quæ-
stio, qua vertitur inter consili-
antes, & consilium habens,
1. qu. 22. 1. ad 1. & 11.
q. 14. 1. ad 2. item 22. qu. 52.
3. ad 3

2 Est inquisitio corum tan-
tum qua sunt ad finem opera-
bilius a nobis, non minimorum,
nec determinatorum, 12.
q. 14. o. item 22. q. 33. 1. ad 2.
item q. 47. 1. ad 2. item 2. c. ad
3. item q. 49. 5. c

3 Inquisitio consilii est re-
solutoria, scilicet a posteriori in
esse, id est a fine, ad prius,
sc. ad media, 12. q. 14. 5. o

4 Est infinita in potentia,
sed finita in actu tripliciter,
sc. ex parte termini, id est con-
clusio, & principi proprii,
scilicet finis, & communis, scilicet

C O
cognitionis sensus, & sci-
entiarum, 12. q. 14. 6. o

5 Nullus consilium de iis
de quibus desperat, nec de
impossibilibus, 12. q. 64. 2. ad 3

6 Ad bonitatem consilii tria
requiruntur, scilicet debitus finis,
bonum medium, & tempus
opportunitum, 22. q. 51. 1. ad 2.

item 3. q. 14. 6. o

7 Aliquid facit consilium
dupliciter, scilicet quod fa-
cilitat, ut prudentia, &
quod sollicitudinem tantum,
ut spes, & amplius timor,
12. q. 44. 2. o. item 22. q. 47. 2.
ad 3. item q. 54. 2. ad 4. item q.
129. 7. c

8 Consilium est in Deo quo-
ad certitudinem iudicij, non
autem quoad inquisitionem
dubiam, 1. q. 23. 1. ad 1. item
11. q. 14. 1. ad 2. item 22. q. 51.
3. ad 3

9 Denuo dereliquerit hominem
in manu consilii sui quoad li-
berorum arbitrium, non cozen-
do; non autem quoad provi-
dentiam, 1. qu. 22. 2. ad 4. &
22. q. 104. 1. ad 1

10 Consilium sine dubitatio-
ne convenit Christo, 3. q. 11.
3. ad 1

11 Consilia Christi magis
parant vim ad praecpta Dei,
quam e converso, quia praec-
pta sunt finis consiliorum, 22.
q. 189. 1. ad 5

12 Multa consilia Christi
sunt de praecpte pro quod præ-
parationem animi tantum.
† Quandoque tamen consili-
orum observatio est de nec-
ssitate salutis, quod patet in
iis qui jam voverunt consilia,
12. q. 105. 3. ad 2. & 4. ad 4. & 22.
q. 40. 1. ad 2. & q. 43. 4. 7. ad 4. &
8. ad 4. & q. 72. 3. c. & q. 124.
1. ad 3. & 3. ad 1. & q. 128. 1.
ad 4. & qu. 140. 2. ad 2. & qu.
152. 3. ad 2. & q. 186. 2. c

13 Consilia Christi reducen-
tur ad tria, scilicet ad pauper-
tatem, continentiam, & obe-
dientiam, 12. q. 105. 4. o

14 Consilia tria evangelica
secundum se omnibus expedi-
unt, nisi ex indispositione a-
liquorum, euorum affectus ad
hac nos inclinatur, 12. q. 108.
4. ad 1

15 Praecepta sunt de necessariis ad salutem, consilia vero ad bene esse, 12. q. 108. 4. o.

16 Nullus actus perfectionis cadit sub consilio, qui in aliquo casu non cadat sub praecipto, 22. q. 124. 3. ad 1.

17 Consilium nunquam obligat, nisi per hoc quod in preceptum transit, ex aliquo accidenti, 22. q. 124. 3. ad 1.

18 Convenienter ponitur utrum de septem donis Spiritus sancti, 22. q. 52. 1. o.

19 Donum consilii dirigit nos in omnibus ordinatis ad finem vita eterna, sive necessariis, id est praecipiti; sive non, scilicet consiliis, 22. q. 52. 4. ad 2.

20 Consilium activum est gratia gratis data quibusdam; sed consilium passivum est donum omnium existentium in gratia, 22. q. 47. 1. 4. ad 2. & q. 51. 1. ad 3. & q. 52. 1. ad 2.

21 Donum consilii facit certitudinem a Spiritu sancto de iis, de quibus ebulitia inquit, & conjecturatur, 12. q. 108. ad 1. item 22. q. 52. 1. ad 1. item 2. o.

22 Una tantum virtus est ad bene consilium, sed duae ad bene judicandum, quia distinctione est in propriis, ex quibus est iudicium; non autem in communibus, ex quibus est inquisitio, 12. q. 57. 6. ad 3. item 22. q. 51. 4. ad 2.

23 Donum consilii correspondet prudentiae & cibalia, ut adjuvans, & perficiens eas, 22. q. 57. 6. ad 1. & 22. q. 52. 1. ad 1. & 2. o.

24 Donum consilii & scientiae manent in bono, in quantum continent cognitionem scientorum, & illuminantur de signatis, 22. q. 52. 3. o.

25 Constantia pertinet ad continentiam, 22. quast. 153. 5. ad 2.

26 Constantia & perseverantia convenient in fine, scilicet in persistendo firmiter in bono, 22. q. 137. 3. o.

27 Magis convenient cum perseverantia, quam cum patientia, quia cum prima convenient in fine, cum secunda vera in iis,

qui faciunt impedimenta boni, 22. q. 137. 3. ad 1.

28 Perseverantia est principiorum quam constantia, quia est circa difficile, propter diuturnitatem, quod est essentialius virtuti, quam propter impedimenta, circa que est constantia, 22. q. 128. ad 9. item qu. 137. 3. c.

29 Constantia convenient cum magnificencia, & perseverantia, quia sunt circa difficile, 22. q. 137. 3. ad 2.

30 Confians cogitur ad aliqua corporalia, non tamen ad culpam, propter meum stupri, necis, vel verberis, in te vel amicis, non autem propter infamiam, 22. q. 19. 3. ad 3. q. 125. 4. c.

31 Confusus habet vim legis. Et interpretatur, & abrogat legem humanam, non autem legem naturalem, nec dividit, 12. q. 97. 3. o. & 22. q. 79. 2. ad 2. & q. 100. 1. c.

32 Mancante ratione legis, lex vincit confusione, nisi sit impossibilis secundum confusione patris, 12. q. 97. 3. ad 3.

33 Naturalia non possunt confundere, nec disfusere, 22. q. 51. 2. c.

34 Confusus ecclesia praevalit auctoritati cuiuscunque doctoris, 22. q. 10. 12. c.

35 Contemplatio essentialiter consistit in intellectu, sed principium habet in affectu, 22. q. 180. 7. ad 1.

36 Contemplatio divinorum est operatio maxime propria homini, & maxime delectabilis, 12. q. 7. 5. c.

37 Est delectabilis dupliciter. Primo ut est operatio convenientia homini secundum naturam eius, ut animal rationale, & magis habent habitum sapientiae, secundo vero ex obiecto, scilicet Deo, 12. q. 3. 5. c. & 22. 180. 7. o.

38 Partes contemplationis sunt tres, scilicet lectio, meditatio, & oratio, 22. q. 180. 3. ad 4.

39 Species contemplationis sunt sex, sumptus secundum sex gradus ascensus in Deum, sci-

40 felicitate perceptio ipsorum sensibilium, progressus a sensibilius ad intelligibilia, diuidatio sensibilium secundum intelligentiam, absoluta consideratio intelligibilium, in quo per sensibilia pervenirunt, contemplatio intelligibilium, qua per sensibilia inveniri non possunt, sed per rationem capi possunt, & consideratio intelligibilium, qua ratio ne invenire, nec capere posset, scilicet pertinent ad sublimem contemplationem divisa veritatis, in qua finaliter contemplatio perficitur, 22. q. 180. 4. ad 3.

41 Ad contemplationem tria requiruntur, scilicet sanitas corporis, quies a passionibus, & ab exterioribus. Et si serviant omnia humana officia, 22. q. 180. 2. *

42 Tres sunt conditiones bene contemplandi divina, scilicet reverentia causa, firmitas indeclinabilis & amor, 22. q. 180. 7. ad 1.

43 Ad contemplationem pertinent quatuor quoddam ordinis, scilicet virtutes morales, alii a contemplatione, contemplatio divinorum effectuum, & contemplatio divinae veritatis, 22. q. 180. 4. c.

44 Ad contemplationem principaliter pertinet mediatio Dei, sed dispositio pertinet consideratio cuiuslibet veritatis, 22. q. 180. 4. c.

45 Contemplatio quod non est diuina dupliciter, scilicet quia competit nobis secundum incorrigibilem partem animalis, id est secundum intellectum, & quia in operibus contemplativis corporizans non laboramus, 22. q. 180. 8. c. f.

46 Aliquis ex charitate ad Dei contemplationem incitatur, 22. q. 180. 7. ad 1.

47 Virtutes morales pertinent ad contemplationem, & ad vitam contemplativam, non quidam essentialiter, sed dispositio, scilicet removendo impedimenta, 22. q. 180. 2. o. item q. 181. 1. ad 3. item 2. c. item q. 182. 3. c.

48 Ad contemplationem vir-

tas caritatis maxime reddit hominem aptum; in quantum delectationes venerabiles maxime depriment mentem ad sensibilitatem, secundum Augustinum, 22. q. 180. 2. ad 3. fin.

49 Requirit locum secundum congruitatem tantum, 1. q. 66. 1. ad 3.

50 Est mala per accidens, & bona per se, 12. q. 35. 5. ad 3.

51 Certamen & contentio fit in contemplatione propter defectum intellectus, & gravitatem corruptibilis corporis, quod nos ad inferiora retrahit, non autem ex contrarietate veritatis, quam contemplamus, 22. q. 180. 7. ad 3.

52 Habet quietem ab exterioribus motibus. Et est motus intellectus, id est operatio, 22. q. 179. 1. ad 3. & q. 180. 6. c.

53 Terminatur in affectu, scilicet ad delectationem, 22. q. 180. 1. c. & 3. ad 3. item 7. ad 1.

54 Contemplati dicuntur non qui contemplantur, sed qui contemplationi totam vitam suam deputant, 22. quast. 81. 1. ad 5.

55 Contemptus est transgressio legis, ex hoc quod voluntas renuit subiecti legi, vel regulam, 22. q. 186. 9. ad 3.

56 Frequentia peccati non facit peccatum ex contemptu, sed disponit ad hoc, 22. q. 186. 9. ad 3.

57 Quanto quis Deum per peccatum magis contemnit, tanto maiorem reatum incurrit, 3. q. 88. 3. c. ad 1.

58 Contentio quadrupliciter, scilicet color rhetorius, impugnatio veritatis scripta, vel fallaris sine modo, & moderata. Prima & quarta est bona. Secunda est peccatum mortale. Tertia vero non semper est mortale, sicut si accipiatur contentio in odio, vel disputatione secundum imperfectam rationem, scilicet secundum quod importat quandam acrimoniam locationis, & sic non semper est mortale, sed est peccatum veniale, nisi sit cum scandalo, 22. q. 186. 1. o.

2 Importat contrarietatem in locutione, sicut discordia contrarietatem in voluntate quod intentionem, vel quod modum, 22. q. 38. 2. c.
3 Est filia inanis gloria, 22. q. 38. 2. o. & q. 132. 5. o.

4 Et discordia oritur ex invidia, ratione termini a quo, sed ex inani gloria, ratione termini ad quem, 22. q. 37. 2. ad 1. item q. 38. 2. ad 2.

1 Continentia ut est abstinentia ab omni delectatione venera, est virtus, non autem quae est cum pravis concupiscentiis, quibus reficit, 12. q. 58. 3. ad 2. item 22. q. 143. 3. ad 1. & q. 155. 1 o. & 4. c. & 3. q. 7. 3. ad 3. fi.

2 Continenſ proprię est qui perficit in ratione reſta, a pravis concupiscentiis abstinenſ, non autem qui perficit in ratione per veria, abstinenſ a boſnis, fed est obſtinatus, 22. qu. 155. 1. ad 3.

3 Castitas proprię dicitur ante experientiam delectatione

venera, continenſ autem post eam, 22. q. 151. 2. o.

4 Continentia, & incontinentia proprię sunt circa delectationes, que posunt esse naturales homini; non autem circa eas qua sunt contra naturam, 22. q. 155. 2. ad 5.

5 Magis est circa delectationes veneras, quam ciborum, 22. q. 155. 2. o.

6 Proprie est tantum circa concupiscentias rastus, 22. qu. 14. 3. ad 1. & 22. qu. 55. 2. o. & q. 156. 2. c.

7 Continentia secunda est potior quam temperantia, prima vero e converso, 22. q. 55. 4. o.

8 Constantia in arduis, & terribilibus est pars fortitudinis, que autem est circa deſtabilitia, est pars continentia, quae est pars temperantiae, 22. q. 153. 5. ad 2.

9 Contraſtia & perseverantia sunt partes constantiae firmiter perſistentes; prima est contra concupiscentias, secunda contra tristitiaſ, 12. q. 58. 3. ad 2. & 22. q. 53. 5. ad 3.

10 Est tantum in voluntate

subjective, 22. quæſt. 155. 3. o.
11 Continentia potest attrahi ratione, sicut primo moventi, & incontinentia concupiscentiis, licet utraque sit in voluntate, ut in proprio ſubiecto, 22. q. 155. 3. ad 2.

12 Ad continentiam efficacius operatur macerationis carnis per abſtinentiam cibi & porus, quam per ſubtractionem veſtium, vel per labore corporalem, 12. q. 188. 6. ad 3.

1 Contingens & necessarium

funt de trancendentibus, 1. q. 215. 6. c.

1 Unumquodque contingens ex parte materie, neceſſitas vero conſequitur rationem formæ, qua quæ ſequuntur ad formam, neceſſario infunt, 1. q. 86. 3. o.

2 Nihil est contingens, quod non habeat aliquid neceſſarium, 1. qu. 84. 1. ad 3. & qu. 86. 3. c.

3 Potest ſum dupliciter, ſcilicet contingens ut contingens, id est in particulari, & contingens in univerſali, id est ſecundum quod in eo invenit ratio neceſſarii, 1. q. 86. 3. c.

4 Contingens ad utrumlibet eft in potentia. Ideo non exit in actu, niſi prius per aliquid determinetur ad unum, 1. q. 19. 3. ad 5.

5 Contingens ut continuo cognoscitur direſte a ſenſu, fed indireſte ab intellexu, 1. q. 86. 3. c.

6 Contrario duplex, ſcili-
cer ad quidditatē, & adra-
tionem, 1. q. 5. 3. ad 1.

7 Contrahere eft aliquid cum cauſa de neceſſitate incurere, 3. q. 14. 1. c.

8 Contrapofitum idem eft quod iuſtum commutativum tantum, 22. q. 61. 4. c.

9 Contrapofitum primo inve-
nitur in paſſionibus injuriōſis,
ſecundum in ablatione rerum
per vim, terrio in commuta-
tionibus voluntariis, 22. qu. 61.
4. c.

10 Contrarium magis diſtar a
ſuo contrario, quam ſimplex
negatio, 22. quæſt. 79. 4. c.

11 Contraſtum diſtar a

a Nomen diſtantia derivatum eft a loco ad omnia con-
traria, 1. qu. 67. 2 ad 3. & 12. q.
7. 1. c.

12 Idem eft cauſa contraria-
rum communis, non autem
particularis, 1. qu. 49. 3. c. fin.

13 Idem eft cauſa contraria-
rum, ſecundum diversa, 12. q.
32. 3. ad 2. & 22. q. 7. 1. ad 2.

14 Unum contrariorum eft
cauſa alterius contraria, per
accidens tantum, 1. q. 49. 1. o.
& 12. qu. 22. 4. o. & qu. 35. 3. ad 1.
& 21. qu. 38. 2. ad 3. & qu. 162. 5.
ad 3. & 3. q. 50. 1. ad 3.

15 Idem eft contrarium di-
versis ſecundum diversa, non
autem ſecundum idem, 12. q.
31. 8. ad 3. & q. 45. 1. ad 2. & q. 78.
4. ad 2. & q. 79. 1. ad 2.

16 Idem potest tolli ex cauſis
contrariai per modum ſuper-
abundance & defectus, 22. q.
89. 10. ad 3.

17 Contrariai poſtūnt in eſſe
eideſ, non ſecundum idem,
ad ea, 22. q. 24. 10. ad 2.

18 Contrariai cu-
rantur, 12. q. 87. 6. ad 3.

19 Contrario ſecundum ef-
ſentiam eft in corde, & per-
tinet ad pœnitentiam interio-
rem, virtualiter vero ad ex-
teriorē, in quantum impli-
cat propositum confitendi, &
ſatisfaciendi, 3. quæſt. 90. 3.
ad 3.

20 Sunt circa ideam, quando
ſubiectum aquaſiter ſe habet
ad ea, 22. q. 24. 10. ad 2.

21 Contrariai contrariis cu-
rantur, 12. q. 87. 6. ad 3.

22 Objeta contraria cauſant
contrariai paſſiones in poten-
tia appetitivis, non autem in
cognitivi, 12. q. 54. 2. ad 1. &
3. ad 1.

23 Contraſtum poſtūnt eſſe
vnuſ habitus, ſecundum quod
conveniunt in una ratione
communi, 12. qu. 54. 2. ad 1. &
3. ad 1.

24 Aliqua dicuntur contra-
ria dupliſter, ſciliſter ſecun-
dum formam generis, vel ſe-
cundum formam ſpeciei, 12.
q. 35. 4. c.

25 Species contrariorum
conſtituunt per reſpetum ad
aliquid extra poſſunt habere
convenientiam inter ſe, non
autem species absolute, 12. q.
35. 4. c.

26 Motus habet contrarie-
tatem terminorum, ſed muta-
tio ſecundum accēſum & re-
ceſſum ad eodem termino, 12.
q. 23. 2. c.

27 Nullus motus eft contra-
rius motui circulari, 1. q. 66.
2. c.

28 Quietes contrariae ſunt,
que ſunt in terminis contra-
ris, 12. q. 31. 8. cor.

29 Sicut quieti naturali con-
trariatur & quies violenta e-
judſem corporis, & quies na-
turalis alterius corporis; ita
in affeſtibus anima delefatio-
ni oponitur & delefatio &
trifititia, 12. q. 31. 8. 2.

30 Omne quod generatur
generatur ex contrario, 1. q.
46. 1. ad 3. item q. 75. 7. c.

31 Omne compositum ex con-
trariae neceſſe eft corrumpi, 1.
q. 63. 1. c. item 3. q. 14. 2. c.

32 Contraria poſtūnt in eſſe
eideſ, non ſecundum idem,
ad ea, 12. q. 24. 10. ad 2.

33 Contraria cu-
rantur, 12. q. 87. 6. ad 3.

34 Contrario ſecundum ef-
ſentiam eft in corde, & per-
tinet ad pœnitentiam interio-
rem, virtualiter vero ad ex-
teriorē, in quantum impli-
cat propositum confitendi, &
ſatisfaciendi, 3. quæſt. 90. 3.
ad 3.

35 Dolor contritionis duplex,
ſciliſter ſenſitivus, & inceſſati-
vus, ſciliſter diſplicientia vo-
luntatis. Primus eft tantum
effeſus eius, ſecundus autem
eſt ipſa contrito, 3. qu. 84. 2.
9. 0. & q. 85. 1. c.

36 Uterque dolor debet dura-
re uſque ad mortem. Et pri-
mus debet continuari quantum
poſſibile eft, ſervatis aliis
aliorum virtutum, & ſanitate,
non autem ſecundus, 3. q. 84.
8. 0.

37 Contrito & ſingulariſſi-
mo debet eſſe de ſingulis pec-
catis mortalibus in principio,
qua memorie occurruunt; ut
ſciliſter homo actualiter ha-
ga la deteſetur, quantum in ipſo
eſt; fed poſtea ſufficiunt una
comunis de omnibus, 12. qu. 113.
5. ad 3. & 3. q. 87. 1. c.

38 De peccato mortali tota-
liter obliuo ſuffici generalis
contritio de omni quo Deum
offendit. Si autem recordetur
tantum in generali, recogitet.
Et ſi in ſpeciali recordetur,
debeſt ſpecialiter conteri, & de
oblivione dolere, qua ex ne-
gligentia contigit, 12. q. 113. 5.

242 C O
ad 3. & 3. qu. 8. 4. ad 5. & qu. 87.
1. c.

6 + Ad contritionem de venitibus non requiritur propositum non peccandi, sicut de mortalibus sed sufficit displicentia eius, & sua causa, 3. qu. 87. 1. ad 1

7 Peccatum veniale non remittitur hic per contritionem habitualum, qua habetur per habitum charitatis, vel per habitum poenitentiae virtutis, quia si charitas non comparetur peccatum veniale, quod patet esse falsum, sed requiritur virtualis contrito, puta cum aliquis hoc modo fertur secundum affectum in Deum. & in res divinas, ut quicquid sibi occurret, quod eum ab hoc motu retardaret, displiceret ei, & doleret se commississe, etiam si acta de illa cogitaret: non autem requiriatur actualis, 3. q. 87. 1. o.

8 Contrito est dolor pro peccatis assumptus cum proposito confundi, & satisfaciendi, suppl. q. 1. 1. o.

9 Et si virtus poenitentiae, cuius est detestari preterita delicta, suppl. q. 1. 2. o.

10 Attritus nullo modo potest fieri contrito, quam necessario charitas praeedit, supplem. q. 1. 3. o.

11 De malis poenae potest esse dolor, non tamen contrito, suppl. q. 1. 1. o.

12 De originali peccato eti aliquid displicentia esse possit, non tamen contrito, suppl. q. 2. 1. o.

13 Nullum peccatum actuale sine contritione remittitur, suppl. q. 2. 2. 3. o.

14 Contrito non est de peccato futuro, sed magis cau-
cio, qua est pars prudentiae contritioni adjuncta, supplem. q. 2. 4. o.

15 De peccatis aliorum dolere debemus, non tamen oportet quod de eis conteratur, suppl. q. 2. 5. ad 2

16 Quantum ad principium contritionis, oportet quod de singulis peccatis, qua quis in memoria habet conteratur: sed quantum ad terminum, sufficit

CO
quod sit una communis de omnibus, suppl. q. 2. 6. o.

17 Contrito ut dolor est de peccatis in ipsa voluntate consilientis, omnium dolorum maximus est, ut vero in parte sensitiva derivatur ex rationis displicentia de peccatis, non est alio doloribus major, sup. q. 3. 1. o.

18 Contritionis dolor, ut est in ratione, nimius esse non potest, ut autem in sensu reperitur, excessus in culpa bilis esse potest, suppl. 3. 2. o.

19 Sicut unum peccatum est maius alio, ita dolor contritionis de uno peccato necessario major est quam de alio, suppl. q. 3. 3. o.

20 Toto praesentis vita tempore debet homo de prateriis peccatis conteri, & dolere, suppl. q. 4. 1. o.

21 Contrito cum sit actus poenitentiae, maxime expediret contine de peccatis conteri, & moderate dolere, dummodo cateretur virtutum officia suo tempore non omittat, suppl. q. 4. 2. o.

22 Post hanc vitam in purgatorio tantum, quanquam non meritorius, de peccatis contritionis dolor esse potest, non autem in patria, vel in inferno, suppl. q. 4. 3. o.

23 Contrito tam dispositio quam effidive instrumentaliter remissionem peccatorum causat, suppl. q. 5. 1. o.

24 Quae per charitatem perfecta fuerit, non modo culpa, sed omnis poena remissionem operari potest, suppl. q. 5. 2. o.

25 Quantumcumque parvus dolor, dummodo ad contritionem sufficiat, omnem culpatum delet, suppl. q. 3. o.

26 Contumelia est deducere id quod est contra honorem alium, in notitiam ejus, & aliorum, quod sit principaliter per verba; secundo per alias, 22. q. 72. 1. o.

27 Contumelia est tantum de culpa, convitum eriam de poena, sed impropter est de indigentia, tamen quandoque a non ponitur pro alio, 22. q. 72. 1. ad 3

3 Con-

CO
3 Contumelia est contra honorem, & palam, sed detractio contra famam & occulte; suflurio vero contra amicitiam, derisio autem erubetere facit, 22. qu. 73. 1. o. & 2. c. & 4. ad 1. & qu. 75. 1. o.

4 Contumelia, & convitum ex intentione dehonorare nobiliter sunt peccata mortalia; si autem ad correctionem, servato debito modo, non sunt peccata, 22. qu. 72. 2. o. & q. 158. 1. ad 3.

5 Adulterium est gravius peccatum quam contumelia, & haec quam detractione secundum se; & haec quam fortunam & rapina, 22. q. 73. 3. o.

6 Contumelia & detractiones debent reprimi, ad correctionem audacium, & ad vietandum scandala, 22. qu. 72. 3. & 0. ad 1.

7 Contumelia principaliter oritur ex ira, secundo ex stupiditia, quia convenit cum ira. Non autem ex superbia directe, sed dispositio, 2. q. 72. 4. o. & qu. 73. 3. ad 3. & q. 158. 7. c.

1 * Conversio in Deum triplex, scilicet in gloriam, meritum, & preparationem, qua requirit triplicem gratiam, scilicet confirmationem, habitualem, & operationem Dei, 1. q. 62. 2. ad 3. & 1.

2 Converti ad beatitudinem est homini difficile dupliciter, scilicet quia est supra naturam ejus, & propter impedimentum corporis, & peccati, sed angelo tantum primo modo, 1. q. 62. 2. ad 2. & 4. ad 1.

3 Aliquis dum est in proposito & intentione peccandi, potest subito voluntas sua converti ad Deum ab exteriori, sicut in Paulo; vel ab interiori, 1. q. 112. 2. ad 2.

4 Aliquid dicitur cooperari aliqui dupliciter, scilicet sicut secundarium agens principali agenti, & sicut adjuvans ad praecepit finem, 1. q. 111. 2. ad 3.

5 Cor primo generatur, 1. q. 122. 2. c.

6 Est primum principium membrorum, & virium vitalium, quantum ad esse, sed

CO
caput est principium sensuum & motus, 3. q. 90. 3. ad 3

7 Est principium motus in animali, 1. q. 20. 1. ad 2. item 12. q. 17. 9. ad 2

8 Motus cordis & genitalium non subiacer, nec obedit imperio rationis, quia est naturalis, 12. qu. 17. 9. ad 2. item ad 3. item 22. q. 151. 4. corp.

9 Omnis bona dispositio corporis redundat ad cor, sicut ad principium & finem corporalium motionum, 12. qu. 38. 2. ad 3

10 Cordis est duplex infirmitas, scilicet in subtilitate ejus mutans naturalem complexiominem ejus, & inordinatio motus ejus, vel aliquis eorum qua circumstant cor. Prima est mortalism, non autem semper secunda, 12. q. 74. 9. 3.

11 Cor unius hominis tendit ad diversa dupliciter, scilicet secundum diversas potentias appetitivas, vel secundum diversa appetibilias, 22. q. 29. 1. c.

12 Animalia habentia magnum cor sunt timida, 12. q. 45. 3. c.

13 Cornelius & similes animalium habuerunt gratiam, & virtutes, per fidem, & desiderium baptismi impli-
cite, vel explicite, 3. q. 69. 2. ad 2

14 Cornicula frequenter croci-
tans significat pluviam cito
esse futuram, 22. qu. st. 95. 5.

15 Corporalia & pallæ alta-
ris debent esse alba & linea, 3. qu. 52. 2. ad 3. & q. 82. 3. ad 7

16 Spiritualia per corporalia conseruerunt ostendi, 1. qu. 1-
9. o. & qu. 50. 3. ad 3. & 12. qu. 4.
7. ad 1

17 Creatura corporalis est a Deo, propter bonitatem Dei, 1.
q. 65. 1. 2. o.

18 Omnia corporalia quanto magis considerantur, tanto mi-
nora videntur, spiritualia ve-
ro e couverso, 12. qu. 42. 5. c.
ad 7

19 Non omnium corporalium
est eadem materia, nisi aequi-
voce, 1. q. 66. 2. o.

20 Forma corporeitatis non
est una in omnibus corporibus,
quia

1. 2. quia

quia non est alia a formis, quibus corpora distinguuntur, 1. q. 66.2.c. ad 3.

1 Nullum corpus naturale nec mathematicum potest esse infinitum in actu, 1.q.7.1.o.

2 Si esset corpus infinitum, non posset moveri, 1.q.7.2.c.

3 Corpus tripliciter fumitur, scilicet pro genere animalis, pro parte eius, & ut est species quantitatis, 1.q.18.2.c.

4 Omne corpus est in potentia, 1.q.3.1.c.

5 Corpus habens duos colores est continuum, non tamen secundum eos, 12.q.20.6.c.

6 Duo corpora possunt simul esse in eodem loco, virtute Dei, non autem naturaliter, 1.q.67.2.c. & 3.q.54.2. ad 1. & q.57.4.ad 2

7 Omne corpus habet motum naturalem determinatum, 3.q.67.2.c.

8 Nullum corpus movet non motum, 1.q.3.1.c. princ.item q.110.1.ad 1

9 Nullum corpus agit, nisi tangendo & movendo, 1.q.45.3.c. fi.

10 Nullum corpus potest esse principium virtutis, 1.q.3.1.c. item q.75.1.cor.

11 Corpus vivum est nobis corpus non vivo, 1.q.3.3.c. fi.

12 * Corpus prius vivum, & postea mortuum non est idem Corpus numero, 3.q.25.6.ad 3. & q.50.5.c.ad 1

13 Corpora in quantum sunt in actu, possunt agere; licet hoc negent Avicenno, Plato, & Democritus, 1.q.115.1.o.

14 Corpus hominis oportet habere multa organa, quia anima eius est multiplex in potentia & operatione propter perfectionem eius, 1. qu. 76.3. ad 3

15 Fuit optime dispositum in ordine ad suum finem, sciens animam, 1.q.91.3.0. & 22. q.164.1.ad 1

16 Componitur ex contrariis, propter tactum, 1. q.76.5.c. & qu.91.1.ad 2 & 12. qu. 85.6.fin. & 22.q.164.1.ad 1

17 In corpore hominis ignis & aer predominatur secun-

dum virtutem, sed aqua & terra secundum substantiam. Sed corpora inferiora non sunt de natura quinti corporis, id est coeli, quam aliqui ponunt venire in compositionem humani corporis, 1.q.91.1.o.

18 Proximus motor corporis in nobis est appetitus sensitus, 1.q.20.1.ad 1

19 Corpus hominis regitur ratione despoticæ, id est serviliter, appetitus autem sensitus politice, id est civiliter, 1. qu.81.3.ad 2.item qu.83.1.ad 1. & 12. qu.9.2.ad 3. & qu. 17.7.c. fin. & q.56.4.ad 3.item q.58.2.c. & q.74.3.ad 3

20 Corpus est gloriosum ex totali subiectione eius ad animam, cuius gloria redundat in ipsum, 12.q.4.5.ad 4. & 3.q.11.2.c. item qu.54.2.c.ad 1. & ad 2. & qu.57.3.c.

21 Corpus gloriosum erit in eodem loco cum alio corpore, non ex dote subtilitatis, sed propter virtute Dei, 3.q. 54.1.ad 1. & q.57.4.c.

22 Subtilitas corporis gloriosi est plena participatio esse specifici, ex plena subiectione eius ad animam, 3. q. 54.3.c.

23 Et erunt palpabilia, sicut & corpus Christi post resurrectiōnem suam, 3.q.54.2.ad 2

24 Et habebunt qualitates tangibles, 3.q.54.2.ad 2

25 Et erunt colorata colore debito, secundum naturam suarum partium, 3.q.54.2.ad 1

26 Corpus Christi fuit in Adam, & in aliis patribus, secundum originem, non autem secundum aliquid signatum; sicut etiam corpora aliorum, 3.q.31.6.o. & 7.c.

27 Secundum Apollinarem hereticum est confabulante Deitati, 3.q.37.1.c.

28 Est a solo Deo formatum,

3. quæst. 31.5.c.ad 3 & qu. 46.6.c.

29 Fuit optime complexionatum, ideo in eo maxime viduit sensus tactus, 3. quæst. 46.6.cor.

30 Debut angeri, sicut corpora aliorum hominum, 3.q. 33.1.ad 4

31 Quantitas corporis in principio animationis proportionator ei quantitatib; ad quam per augmentum veniet; quia majorum in fine est major quantitas in principio, præterquam in Christo, in quo fuit minor, 3.q.13.2.ad 2

32 Corpus Christi in perfecta statu habuit decentem, & mediocrem quantitatem, proportionatam quantitatib; habita tempore quo aliorum corpora animantur, minorem autem in principio, 3. qu.33.2.ad 3

33 Corpus Christi vivum & mortuum erat idem numero, 3.q.50.5.0.

34 Fuit subiectum imprefationi corporum celestium, 3. q.12.4.ad 3

35 Fuit verum corpus, & non phantasticum, contra Machinaum, & Valentimum, 3.q. 51.0. & 2.c.

36 Christus post resurrectionem habuit verum corpus sicut prius ante mortem, 3. q. 54.1.item 3.c.

37 Corpora mystica sunt duo in hoc mundo, sc. Christi & diaboli, sed corpus Christi mysticum est tota Ecclesia, 3.q.8.1.3.c. & q. 48.1.c. & q.49.1.c.

38 Corpus Christi verum habet simul omnia membra, non autem corpus myticum, 3.q. 8.3. c.

1 Correlio fraterna est admonitio fratris de emendatione delictorum, a fratera charitate procedens, 22.q.3.1.o.

2 Correlio duplex, sc.coalitia & offensiva rantium. Prima pertinet ad pralatos tantum, secunda vero ad omnes, 22.q.3.1.3.6.0.

3 Utraque est in precepto, sed secunda solum quando delinquens occurrit cum commoditate corripiendi, & spe emendationis, & superior def. 22. quæst. 33.2.0. & quæst. 43.7.ad 3

4 Correlio fraterna est aactus charitatis, coadiva vero est aactus iustitiae, 22. qu.32.2. ad 3. & q.31.1.0. & 3.4.c.

5 Admentio in correccione

fraterna est principaliter actus charitatis, quasi imperantis; prudentia vero secundario, quasi exequentis & dirigentis, 22.q.13.1.ad 2

6 * Existens in peccato mortali, etiam occulto, corrigensex officio peccat, non autem corrigenst ut frater, nisi propter scandalum, 22. qu.33.5.0.

7 Peccatum præcedens impedit, ne aliquis corripiat alium tripliciter, sc. ratione indignitatis, scandali, & superbiae, 22.q.33.5.c.

8 Praelatus est corripiendas a subditis, sed in secreto tantum; non cum protervia & duritia, sed cum mansuetudine, & reverenter; nisi propter periculum fidei fiat publicum; sicut Paulus publice corripuit Petrum, 22.q.33.4.o.

9 Ordo correctionis est de pracepto, scilicet prævia admonitione secreta, 22. qu.33.7.0.

10 Testes debent adhiberi in correktione fraterna, si non est emendatus per admonitionem secretam, 22.q.33.8.0.

11 In correktione fraterna primo debet admoniri secrete, secundo debet dici prælato secrete, tertio testes adhiberi, quarto publicari, 22. qu.33.8. ad 1. & ad 4. & qu. 70.1.0. & 3.

12 Ordo fraterna correctionis servandus est in peccatis occultis tantum, 22. q.33.7.0.

13 Christus non corripuit Judam secreto, nec Petrus Ananiam, & Saphiram, nec Paulus Petrum, multiplici de causa, scil. quia Dominus peccatum Iudei tanquam Deus sicut publicum habebat. Unde statim poterat ad publicandum procedere. Tamen ipse non publicavit peccatum occultum Ananiam & Saphiram, tanquam executor Dei, cuius revelatione peccatum cognovit. Sed Paulus Petrum non reprehendit, nisi aliquo modo pareret, quantum ad fidei defensio-

fonem. Vel Paulus qui erat subditus Petro propter immi-
nens periculum scandalis circa fidem, Petrum publice arguit.
De Joseph autem credendum
est quod fratres suos aliquando admouerit, licet non sit scriptum. Vel potest dici, quod peccatum publicum erat inter fratres. Unde dicitur pluraliter, accusavit fratres suos, 22.
q.33.4.ad 2. & 7.ad 2.

24. Dimitiens admonitionem vel prohibitionem, quia non sperat correptionem, sed timet sequi peius, non peccat, 22.q.33.2.ad 3. & 6.0. & q.43.7.
ad 2. & q.150.1.ad 4.

25. Peccatum infestivum a-
liorum, ut heres, & fornicatio-
nis, vel cedens in damnum a-
liorum, ut fortunis, & homi-
cium, debet denunciari sine admonitione, 22. qu. 33. 2. C.
ad 3.

26. Correptione est utilis ade-
mendationem, ad quam tamen
non sufficit sine auxilio Dei,
22.qu.109.8.ad 2.item 22.qu.33.
2. ad 1. & q.83.7.ad 3

27. Scandalum direcione oppo-
nitur correptioni fraternae, 22.
q.34.princ.item q.43.3.C.

28. Corruptibile & incorru-
ptibile differunt generis physico,
non autem generis logico,
1. quæst. 66. 2.ad 2. & qu. 88. 2
ad 4

29. Nihil corruptitur, nisi per
hoc quod forma separatur a
materia, 1. qu. 9.2.C. & qu. 50.5.
C. & q.75.6.C.

30. Corruptione non potest esse,
nisi ubi est contrarietas; quia
omnis generatio & corruptio
est ex contrario in contrarium,
1. q.75.6.C.

31. Aliquid corruptitur du-
pliciter, sc. per se, & per acci-
dens, 1. qu.75.6.C. & q.82.5.C.
& 12.q.53.1.C.

32. Corruptione duplex, sc. sepa-
ratio forma a materia, & re-
solutione in elementa, 3. q.20.5.C

33. Non intenditur a natura,
nisi per accidens, 1. qu.19.9.C.
item q.49.1.c. ad 2. item 2. c.

34. In omni mutatione est al-
iqua corruptio, 1. quæst. 50.
5. ad 1

35. Impossibile est, aliquod

subsistens corrumpi per acci-
dens, vel generari per acci-
dens, sed tantum per se, 1.
q.75. 6. C.

36. Mors, corruptio, & omnis
defectus est contra naturam
particularis forma, sed aliquando
est naturalis, ratione
materiæ, & naturæ communis,
1. qu.22.2.ad 2. & 12. qu.42.2.C.
ad 3. & qu.85.6.0. & 22. qu.65.1.
ad 1. & q.64.1.ad 1

37. Materia subiecta privationi
est principium & causa omnis
corruptionis, 1. qu.50.5.ad 2.
& q.75. 6. C.

38. Corvus significat volunta-
tibus denigratos, vel expertes
bona affectionis, quia non est
reveritus ad arcum, 12.q.102.6.
ad 1. c. 2. f.

39. Costa fuit praecisa ab A-
dam sine dolore; sed cum de-
testatione, 1. qu.92. 3. ad 2. &
q.97.2.ad 3

40. Non erat de perfectione in-
dividuali Adæ, sed de specifi-
ca, 1. q. 92.3.ad 2. & q.97.2.ad
3. & 3.q.31.5.ad 2

41. Mulier convenienter fuit
formata de costa Adæ, 1. q.91.
2.3.0.

42. Fasta est de costa Adæ, ut
socia eius; non de capite, ut
domina, nec de pede, ut an-
cilla, 1. q.92.3.0.

43. Conversio costæ in mulie-
rem fuit supernaturalis, & o-
bedientialis, 1. quæst. 92. 4
ad 3

44. Multiplicatio costæ fuit per
additionem materiæ noviter
creatae, vel verius per conver-
sionem alterius materiæ pra-
jacentis, contra Ugonem, &
Magistrum sententiarum, 1. q.
92.3.ad 1

45. Illud additum non venit
in corpus Eveæ, nisi mediante
costa. Ideo Eva non dicitur
falsa ex eo, licet esset & quid
amplius in quantitate quam
costa, 1. q.92.3.ad 1

46. Creatio magis respicit es-
se quam naturam, vel ratio-
nem, 3. q.2.7.ad 3

47. Creatio passiva, secundum
esse ut inhæret, est naturaliter
posterior creatura, & est sub-
iective in ea: sed secundum
rationem ejus, ut causatur ex
actio.

actione Dei, est prior, i. qu.
45. 3.ad 2. & ad 3

48. Creationem esse, ratio de-
monstrat, 1. q.45.2.0.

49. Philosophi concedunt
creationem esse, sed ater-
no, 1. qu.46.2.ad 1.item ad 2

50. Creatio non est mutatio
propriæ, 1. qu.42. ad 2. item 3.
0.& q.46.1.ad 5

51. Non est motus nec tem-
pus motus, 1. q.45.2.ad 3. item
3.c.item q.46.3.ad 2

52. Est emanatio universalis
ensis ex nihilo, 1. q.45.1.0. &
4.ad 1

53. Res simplex non potest
ferri nisi per creationem, 1. q.
118.1.c

54. Prima individua cuiuslibet
speciei producuntur sicut per
creationem tantum, 1. q. 45.5.c.
ad 1. & qu.61.4.c. & 12. qu.5.7.c.

55. Non admiscetur in operi-
bus naturæ, nec artis, sed præ-
supponitur, 1. q.45.8.0.

56. Importat habitudinem
creatüræ ad Creatorem, cum
quadam novitate, sive incep-
tione, 1. q.45.3.ad 3

57. Creare nihil aliud est,
quam absque materia præ-
dicente aliquid producere, 1. q.
65.3.c.

58. Creatio est producione rei
secundum totam substantiam
suum, nullo presupposito, 1.
q.65.3.c.

59. Creatio activa est essentia
Dei, cum relatione rationis ad
creatüras. Passiva vero est in
creatüræ, & est accidentis ejus
de prædicamento relationis,
facilius habitudo habentis esse
ab alio, & conseqüens opera-
tionem Dei, 1. q.45.3.0.

60. Passiva sumpta est ali-
quid in re creata, quia creatio
activa est actio transiens, re-
linquens effectum exteriorem,
1. q.45.3.0

61. Nullum corpus potest
creare, 1. q.45.5.c.

62. Solus Deus creat, 1. q.45.
5.0. & qu.47.1. c. & qu.65.3.c.
& qu.90.1.c. & qu.104.3.ad 1.&
ad 3

63. + Creare requirit poten-
tiam agentis infinitam, 1. qu.
32.1.ad 2. & q.45.5.ad 3.item
q.65.3.ad 3

64. Deus non potest com-
municare creatüræ potentiam
creandi aliquid virtute propria
& principaliter, nec instru-
re, 1. q.17.1.corp.

65. Omnis creatura potest de-
ficere a bono in non esse se-
cundum seipsum, nisi a Deo
conseretur, secundum Gre-
gorium, 12.q.109.2.ad 2. & qu.
112.3.ad 2

66. Est mutabilis, 1. q.9.2.0. &
qu.10.3.corp. item q.16.8.0. &

67. mentaliter, 1. qu.45.5.c. ad 2
19. Create est commune toti
Trinitati, 1. q.45.6.0

20. Philosophi dixerunt, quod
intelligentia superior creat in-
feriorum, & animam, & cor-
pus eis moti ab ea, 1. q.8.2.
c. & q.45.5.c. & q.65.3.c.

21. Omne ens præter Deum
est creatum a Deo, 1. qu.44.0.
& q.45.5.c. & q.65.0. & 12. qu.
79.2.c.

22. Res simplex non potest
ferri nisi per creationem, 1. q.
118.1.c

23. Prima individua cuiuslibet
speciei producuntur sicut per
creationem tantum, 1. q. 45.5.c.
ad 1. & qu.61.4.c. & 12. qu.5.7.c.

24. Sola supposita propriæ di-
cuntur creari, 1. q.45.4.0. & 7.
ad 2. & 8.0

25. + Creatio passiva creatur
non quidem alia creatione, sed
seipsa, 1. q.45.3.ad 2

26. Facta est in principio
temporis mensurantis motum
primi mobilis sicut in adjacen-
te creationi, non autem sicut
in mensurante eam, quia si-
mul fuerunt, 1. q.46.3.c.ad 1

27. Est in instanti, 1. q.63.5.
c. & q.74.1.ad 1

28. + Immo principium tem-
poris non est mensura crea-
tionis, 1. q.46.3.ad 1

29. Est prima actio, quia
nullum presupponit, sed præ-
supponitur a qualibet alia, 1.
q.45.1.ad 2

30. Creatio aliqua præsuppo-
nit materiam in qua, non au-
tem materiam ex qua, 1. qu.
45.1.ad 2

31. In productione cuiuslibet
creatüræ etiam minima mani-
festatur infinita potentia, fa-
cienza, & bonitas Dei, 1. q.
32.1.ad 2. & q.45.5.ad 3

32. + In omnibus creaturis
differunt suppositum & natu-
ra, 3. q.17.1.corp.

33. Omnis creatura potest de-
ficere a bono in non esse se-
cundum seipsum, nisi a Deo
conseretur, secundum Gre-
gorium, 12.q.109.2.ad 2. & qu.
112.3.ad 2

34. Est mutabilis, 1. q.9.2.0. &
qu.10.3.corp. item q.16.8.0. &

L 4 q. 65.

q.65.1.ad 1. & 12.q.109.2.ad 2.
& q.112.3.ad 2.& 3.q.10.4.c. &
q.13.2.3.c.

5. Creaturæ secundum se sunt
tenebrae, falsitas, & nihil, 22.
q.5.1.ad 2

6 In creaturis inveniuntur
quatuor per ordinem, scilicet
esse, unitas, virtus, & respectus
ad effectus, 1.q.19.8.c.

7 Creatura dignior potest di-
ci facta proprie viliorum, in
ordine ad totum universum,
non autem secundum se, 1.
q.70.2.ad 4

8 Commone est omni crea-
turæ, ut per omnes motus &
operationes eius rendat sicut
in finem suum, in assimilatio-
nem Divinae bonitatis, conser-
vando suum esse, & communica-
ndo illud, 1.q.62.3.c.

9 Creatura corporalis ordi-
natur ad spiritualem, & ten-
dit in assimilationem ejus, 1.
q.65.2.c.ad 2

10 Irrationalis ordinatur ad
rationalem tripliciter, sc. au-
xiliando, significando, conti-
nendo, 22.q.76.2.c.

11 Credere est cum assensu
cogitare, 22.q.2.1.0.

12 Est proprius, & interior
actus fidei, 22.q.2.1.0. & q.4.
1.c.item 2.c.ad 1

13 Est actus intellectus assen-
tientis Divinæ veritati, ex
imperio voluntatis mota a Deo
per gratiam, 22.q.2.9.c. & qu.
4.1.c.& 2.c.ad 1. & q.5.2.c.

14 Actus fidei tripliciter, sc. cre-
dere Deo, credere Deum, &
credere in Deum, 22.q.2.2.0.

15 Credere Deum, Deo, &
in Deum est unus actus fidei,
respectu diverformus, 22.q.2.2.

16 Scientia de credendis est
duplex, sc. donum, quo diser-
nuntur credenda a non cre-
dendis; & gratia, qua hoc doc-
etur. Prima convenient omni
sancto, non autem secunda, 22.
q.9.1.ad 2

17 Credere aliqua supra ra-
tionem naturalem est de ne-
cessitate salutis, similiter & fi-
des, 22.q.1.6.ad 3. & qu.2.3.0.
& q.16.1.ad 1

18 Credere aliqua quæ ratio-
ne naturali demonstrantur, est

necessarium, 12.q.99.2.ad 2.&
22.q.1.6.ad 3. & q.2.4.0

9. + Quilibet tenetur expli-
cite credere articulos fidei, a-
citem vero implice, 12.q.76.2.

10 Quilibet Christianus te-
netur explicite credere myste-
ria Christi, præcipue quæ pu-
blice in Ecclesiæ solennizan-
tur, 22.q.2.7.0.

11 Tenetur explicite credere
mysterium Trinitatis, 22.qu.
2.8.0.

12 Mysteria Christi, & Tri-
nitatis fuerunt explicite cre-
dita a majoribus ante Christi-
um; sed a minoribus impli-
cite, 22.q.2.7. cor. item 8. c.

13 Primum & principale in-
ter omnia credibilia est Deum
esse, 22.q.16.1.c.

14 Quilibet homo, omni tem-
pore, & omni statu, tenetur
credere explicite Deum esse, &
providentiam ejus, 22.q.2.8.

15 Mysterium Incarnationis
Christi oportet aliquatenus esse
creditum apud omnes, sed di-
versimodo secundum diversitatem
temporum & personarum,
22.q.2.7.c.

16 Majores tenentur magis
explicite credere quam minores,
22.q.2.7.8.0

17 Credere ea quæ sunt fu-
prationem, non est levitatis,
cum habeat sufficiens induc-
tum ad credendum, 22.q.2.9.
ad 3

18 Processus contra crimina tri-
plex, sc. per viam denuncia-
tionis, inquisitionis, & accusa-
tionis. In primo intenditur
emendatio peccantis, in se-
condo & tertio poena ejus &
propter bonum multitudinis.
Ideo in primo requiritur ordo
correctionis fraternæ, in se-
condo infamia, in tertio au-
tem inscriptio, 22.qu.67.3.ad
2.item q.68.1.c.

19 Criminator est qui aliis pu-
blice crimina imponit accusan-
do, vel convitando, 22.q.74.
1.ad 3

20 Christus crucifixus est ho-
ra tertia linguis Judæorum,
& hora sexta manus mili-

tum,

tum, 3. q.46.9. ad 2. & qu.83.
2.ad 3

21 Crudelitas est vitium hu-
manum, excedens modum puni-
endi culpas, sed ferias, si-
ve faæitia est bestialis, 22.q.
157. 1. ad 3. item q.159.0

22 Conveniens fuit, Chris-
tum mori in Cruce, septu-
plici ratione, scilicet primo
propter exemplum virtutis.
Secundo quia hoc genus mor-
tis maximus conveniens erat fa-
tisfactioni pro peccato primi
parentis, qui ponam ligni ve-
titi sumptu. Tertio passus fuit
in excelsu ligno, ut etiam i-
plus aeris natura mundetur.

Quarto quia per hoc ascensum
nobis parat in cœlum. Quinto
quia hoc competitabat universali
salvationis torus mundi, pro-
pter virtutem passionis ubique
diffusam. Sexto quia per hoc
genus mortis diversa virtutes
designantur. Septimo quia hoc
genus mortis plurimi signis
respondeat, 3.q.46.4.0.

23 Signum Crucis multiplex
in missa significat passionem
Christi, secundum diversas
partes, 3.q.83.5. ad 3. & ad 4

24 Mors Crucis est pœna a-
cerbissima, 3.q.46.4.6. c.

25 Crux temporalis Christi

designat mysticæ vitam Chris-
tianam, propter exemplum
virtutis, 3.q.46.4.c. princ.

26 Culpa est voluntaria inor-
dinatio, vel privatio boni, 1.
q.49.5.6. c. & 12.q.21.2.0. &
q.87.2.c. & 22.q.34.2.c.

27 Remissio culpæ fit per con-
junctionem hominis ad Deum,
a quo separat omnis culpa
mortalis perfecte, & venialis
imperfecte, 3.q.86.4.c.f.i. item
q.87.1.c.

28 Manente culpa, Deus non
potest non imputare ad pos-
nam, 3. quæst.22.art.2. qu.2.
cor.

29 Absolutio universalis a
culpa & a pœna fit in percep-
tione baptismi, & in marty-
rio, 1. qu.68.2.ad 2. & qu.87.
2.ad 2

30 Cultus Dei consistit in re-
cipiendo Divina, vel in tra-
dendo ea aliis, 3. qu.63.2.3.
4.6. c.

31 Triplex, secundum tripli-
cem statum, scilicet veteris le-
gis, legis novæ, & secundum
statum gloriae, 12.q.101.2.cor.
item q.103.3.cor.

32 In statu naturæ homines
nulla lege movebantur ad cul-
tum Dei, sed folo interiori in-
stinctu, 3.q.60.5.ad 3

33 Specialis cultus & honor,
qui Grace dicitur theofobia,
vel eusebia, debetur Deo, ut
omnium primo principio, 22.
q.81.1. ad 4. & 4.0.

34 Finis Divini cultus est ut
homo det gloriam Deo, & ei
se subicit mente & corpore,
22.q.93.1.c.

35 Cor & corpus sunt appli-
canda cultui Dei, 12.q.49.3.c.
& q.101.2.0. & 22.q.19.1.0.
& q.81.7.0. & q.82.12.c.f.i.
& q.84.2.c. & q.93.2.c.

36 Aliquid pertinet ad cul-
tum Dei dupliciter, sc. ut offe-
rendum, vel ut assumendum,
22.q.81.3.ad 2. & q.95.2.c.

37 Sacramentum pertinet ad
cultum Dei dupliciter, scilicet
per modum adiutoris, ut Eu-
charistia, in qua principaliter
cultus Dei constitut, in quantu-
m est Ecclesiæ sacrificium;

vel per modum agentis, sc. or-
do; vel per modum recipien-
tis, ut baptismus & confirma-
tio, 3.q.63.6.0.

38 Cultus Dei primo ordi-
naturo ad reverentiam Dei, se-
cundo ad instructionem homi-
nis a Deo, tertio ad direc-
tionem actionum humanorum se-
cundum instituta Dei, 22.q.92.
2.c.

39 Duplex, sc. interior, in
conjunctione ad Deum, per
intellectum, & affectum, sc. in
devotione mentis; & exterior
in sacrificiis, oblationibus, &
hujusmodi, 12.q.99.3.c. & q.
101.2.c.ad 3. & q.102.5.ad 4.
item q.103.3.c. item 22.q.81.
7.c. item q.84.2.cor. item q.
122.4.c.

40 Cultus secundus ordi-
naturo ad primum, ideo secun-
dum quod primus diversifica-
tur in diversis statibus, sic &
secundus, 12.q.101.2.c.ad 3.&
q.103.3.c.

41 Cultus primus impeditur
L 5 per

per peccata, secundus vero per immunditias corporales, 12. q. 102. 5. ad 4.

13 Omnis cultus Dei exterior praecepit ad hoc ordinatur, ut homines habeant Deum in reverentiam, 12. q. 102. 4. c. & 3. q. 63. 4. ad 3.

14 Cultus Dei exterior praecepit tertio praecepto decalogi, 22. q. 122. 4. corp.

15 In cultu Dei potest aliquid esse perniciuum, id est falsitas, duplicitas, scilicet ex parte rei signata, vel ex parte coelentium contra morem Ecclesiae, 22. q. 91. 1. o.

16 Et aliquid superfluum, non secundum quantitatem absolutam, sed quia non proportionatur fini, 22. q. 81. 5. ad 3. & q. 92. 1. c. ad 3. & q. 93. 2. o. & 2. q. 104. 2. ad 2.

17 Antiquitus quidam colebant falsos Deos cum imaginibus, quidam vero sine eis, 22. q. 122. 2. ad 2.

18 Cultus disparitus matrimoniū praecedens impedit ne contrahi possit, Suppl. q. 59. 1. o.

Cupiditas duplex, scilicet mortalis, & venialis. Prima ponit finem in creatura, non autem secunda, sed est cum charitate, 22. q. 24. 10. ad 2.

1 Curam animarum habentes presbyteri vel diaconi non sunt in statu perfectionis, ex parte ordinis, nec ex parte curae, quia non obligantur per ordinem ad ea quae sunt perfectionis; quamvis interior perfectionis requiratur ad actum ordinis. Et possunt curam animarum deservere. Unde non omnes prelati ecclesiastici sunt in statu perfectionis, sed sibi episcopi, 22. q. 184. 6. o.

2 Ad curam pertinent duo, sc. ratio ordinis, id est providentia, vel dispositio, & executio ordinis, id est gubernatio, 1. q. 22. 1. ad 2.

3 Aequalis cura est Deo de omnibus, ex parte Dei, non autem ex parte effectus, 1. q. 20. 3. ad 1. & 12. q. 111. 4. ad 1.

4 Provisor particularis excludit defectum ab eo quod eius cura subditur, non autem

D A
provisor universalis, 1. q. 22. 2. ad 2. & q. 103. 5. corp.

1 Curiositas est vitium circa cognitionem intellectus & sensuum, ad peccandum, & circa inspectionem ludorum, & mulierum ad concupiscentium, & spectaculorum, 22. q. 167. o.

2 Oritur ex accidia, 22. q. 21. 4. ad 2

D

A Damnatione propter peccatum Ad damnatus potest liberari, nisi per Christum, qui solus fuit ab omnibus, a qua liberatur aliquis tripliciter, sc. per baptismum, martyrium, fidem & dilectionem, 3. q. 27. 3. c. fin. & q. 49. 2. ad 2. & q. 52. 7. ad 2.

2 Homines damnati non sunt deputati ad exercitum aliorum, quia non habent ordinem naturae inter se, sicut demones, 1. q. 64. 4. 2.

3 Non possunt velle bonum actualiter, & tamen voluntas eorum naturaliter inclinatur ad bonum, 1. q. 64. 2. o. item 12. q. 85. 2. ad 3.

4 Blasphemant Deum mente & voce, & in hoc peccant, 22. q. 13. 4. o.

5 Liberum arbitrium habebunt, & voluntatem in malo obstinatam, 3. q. 18. 4. ad 2.

6 Non penitentem de malis quae fecerunt, ratione culpe, sed ratione pena, 22. q. 13. 4. c. & 3. q. 86. 1. c.

7 Non amant eos, quos prius inordinate dilexerunt, sed causas dilectionis, 22. q. 13. 4. c.

8 Pœna damnatorum numquam finietur, contra Origenem, 1. q. 10. 3. ad 2. & q. 64. 1. c.

9 + Obstinatione in damnatis est perpetua culpa & pena. Sed non demerentur, quia non sunt in via, sed ad terminos penæ devenerunt, 22. q. 13. 4. ad 2.

10 In damnatis erit varietas peinarum, non refrigerans, sed magis affigens, 1. q. 10. 3. ad 2. & 12. q. 67. 4. ad 2.

11 + Bona quæ damnati feruerunt hic, profunt eis in inferno, 3. q. 89. 6. ad 3.

12 Ad.

D A
12 Ad mitigationem pœnitentie, impediendo ne incurritur, non autem subtrahendo, nec fortificando subiectum, nec minuendo remorsum conscientie, 3. q. 89. 6. ad 3.

13 Quilibet pœna damni vel sensus in damnatis excedit omnem pœnam & dolorem coniunctum viatoris, etiam Christi, 3. q. 46. 6. ad 3.

14 Corpora damnatorum cum suis deformitatis resurgent, suppl. q. 86. 1. corp.

15 Nihil erit quo corpora damnatorum corrumphi possint, suppl. q. 86. 2. c.

16 Futura sunt passibili fine mutatione naturalis dispositionis, propter justitiam, suppl. q. 86. 3. o.

17 Sicut per multa & varia damnata peccaverunt, convenienter est ut multipliciter & multis affligantur, suppl. qu. 97. 1. o.

18 Cum post diem iudicii nullum corpus mixtum remansurum sit, vermis qui damnatis assignatur, non erit materialis, sed spiritualis, qui conscientie remorsum dicuntur, suppl. q. 97. 2. c.

19 Ratione lacrymarum resolutionis fetus non erit in damnatis, ratione vero commotionis & turbacionis capitatis in damnatis fetus esse poterit, suppl. q. 97. 3. o.

20 Ut dispositio inferni miseriae damnatorum convenienter, erunt in eo tenebris corporales, cum quadam tamen luce, ut videant damnati ea, quæ animam torquere possunt, suppl. q. 97. 4. c.

21 Ignis inferni erit corporalis, suppl. q. 97. 5. o.

22 Est eiusdem speciei cum igne nostro, suppl. q. 97. 6. c.

23 Est nulus scit ubi infernus sit constitutus, nisi qui de hoc a Spiritu sancto edocet fuerit, convenienter tamen est ut sub terra esse credatur, suppl. q. 97. 7. o.

24 Quamvis damnati voluntate naturali aliquod bonum velle possunt, tamen voluntate deliberata non bene volunt illud, suppl. q. 99. 1. c.

D A
25 Per se non penitentebunt de peccatis, sed per accidentem, in quantum affiguntur a pœna, quam pro peccatis sustinent, suppl. q. 98. 1. 2.

26 Non vellent non esse, in quantum non esse consideratur secundum se, quia illud non est appetibile, in quantum vero consideratur ut est ablativum penalitatis vita aut alicuius miseriae, non esse potest desiderari a damnatis, suppl. q. 98. 3. c.

27 Propter consummatum suum odium gaudent de malis, & dolent de bono, & sic vident secum alios esse damnatos, suppl. q. 98. 4. o.

28 Deum odio profecuntur, cum illum non percipient in se, sed in effectu sua justitia, qui est illis in pœnam, suppl. q. 98. 5. corp.

29 Cum meritum vel demeritum ordinetur ad aliquod bonum vel malum consequendum, neque boni merebuntur, neque mali demerebuntur, quia eorum mala voluntas non est demeritum, sed pœna, suppl. q. 98. 6. c.

30 Habetur actualem notitiam eorum quæ sciverunt, ut inde tristitia non latitia afficiantur, suppl. q. 99. 7. o.

31 Nullo modo possunt cogitare de Deo per se, hoc est, tranquillam totius bonitatis principio: per accidentem vero, hoc est per Dei effectus, in quantum puni, & alia id genus, poterit Deus a damnatis cogitari, suppl. q. 98. 8. corp.

32 Ante diem iudicii bonos in gloria sua vident, sed post diem iudicii visione beatorum privabuntur, suppl. qu. 98. 9. o.

1 Damnum est ex hoc quod aliquis minus haberet, quam debet habere, 22. q. 98. 6. 2. 4. c.

2 Dare alicui occasionem danni vel periculi semper est illicitum, 22. q. 77. 3. c.

3 Omnes qui sunt quocunque modo causa danni, qui in his verbis sunt, sc. iustio, coniunctio, confitens, palpo, recursus, participans, mutus, non obstat, non manifestans,

L 6 10.